

A black and white close-up portrait of Jan Fabre. He has light-colored, slightly wavy hair, is wearing glasses, and has a goatee. He is looking downwards and to the right with a slight smile. The background is dark and out of focus.

Jan Fabre

zet zijn kraag recht

Boekenboeven

VVS staat er!

Antwerp goes Bollywood

Onderwijs

Camerabewaking voor boekenboeven	8	Universiteitscriminaliteit
Moi pas parler français	23	Waarom ook exacte wetenschappers taalvakken krijgen
VVS verdappert	27	Nieuw elan voor Vlaamse studentenvertegenwoordiging
Op tijd weten wanneer je mag zweten	30	Studentenraad onderneemt actie voor snellere examenroosters

Antwerpen

Fuck you, Jan Fabre!	4	Bankrover krijgt eredoctoraat
Burgerprotest in zeven stappen	12	Tegen de heraanleg van het Antwerpse Stadspark
De B-kant van cinema	16	Bollywood in de kijker
Talenten tentoon	18	Centerfold

Wilde wereld

VT4 tast niet gruwelijk aan	20	Interview met professor Alexander Dhoest
België wil de wereldbeker!	25	Hoewel er nog geen voetbalstadions zijn...

Big Brother in de bib

Criminele fantasieën, voyeuristische noden, we krijgen er allemaal mee te maken. *dwars* stuurde haar meest kleptomane en paranoïde redacteurs op pad om boeken te ontvreemden en de medemens te bespioneren. Dit alles vreemd genoeg zonder betrappt te worden.

Calamartes & Antartik

Intellectueel elitair als wij zijn, hebben studenten geregeld hun dosis hoge cultuur nodig. Door slechte communicatie kreeg de universiteit in maart twee cultuurweken te verwerken, eentje van de universiteit zelf en eentje van de associatie. Wij schoten enkele sfeerbeelden.

dwars 52

inhoud

Altijd

Editoriaal	3	Beste rector,
Colofon	3	
Cultuuragenda	11	Waarheen in april?
Cultuurstrook	14	
Eigen gelijk eerst	15	Geen buizen meer!
Meeloper	32	Een dag in de rock-'n-roll hogeschool
Spielerei	34	Welke gemeente wordt hier uitgebeeld?
Post!	35	Op Erasmus in Praag
Zot van A	36	De Kathedraal

VT4 tast niet gruwelijk aan

Wat zegt u? Het onderscheid tussen hoge en lage cultuur is arbitrair? *dwars* sprak met een professor populaire cultuur en kwam erachter dat zelfs 'FC De Kampioenen' niet meer neergesabeld mag worden door elitaire intellectuelen. *Try and stop me!*

Rock-'n-roll hogeschool

Naast het gebruikelijke gepingel leer je op deze postmoderne muziekschool de efficiëntste manier om een hotelkamer te vertimmeren, op welke naakte lichaamsdelen je het best je lijn coke prepareert en hoe hard je paparazzi mag slaan. Onze man was plots een stuk stoerder.

**Hét adres
voor al uw drukwerk**

Tijdschriften • Brochures
Folders • Affiches
Flyers • Boeken
Handeldrukwerk
in kleine en grote oplages
Snelle
leveringstermijnen

Drukkerij Wilda nv

Bisschoppenhofaan 216 • 2100 Deurne
Tel.: 03 324 12 07 • Fax: 03 324 07 37
E-mail: wilda@skynet.be
www.wilda.be

KIRSTEN CORNELISSEN & MAXIE ECKERT, HOOFDREDACTIE

Beste rector,

editoriaal

Laat ons één ding duidelijk stellen: wij steunen u. Samen met de andere Vlaamse rectoren ondertekende u begin maart een standpunt over regularisatie voor mensen zonder papieren die al lang in België verblijven. De regering wordt opgeroepen dringend werk te maken van een menswaardig regularisatiebeleid. Minister van Asiel en Migratie Annemie Turtelboom reageerde op het persbericht. Dat alles lasen we in de krant. Ondertussen blijft het stil aan de UA: geen mail aan de universitaire gemeenschap, geen persbericht op de UA-website, geen openbare plannen voor steunacties. Uw collega-rectoren maken meer lawaai.

Leuven en Brussel geven onderdak aan mensen zonder papieren; aan het Centrum voor Mensenrechten in Gent worden protestacties gecoördineerd. Alle drie communiceren ze over de problematiek, ook al is die in Gent niet even manifest als in Brussel. Zo ontvingen Leuvense studenten een mail met als onderwerp “Onthaal mensen zonder papieren” van hun rector. Marc Vervenne roept de studenten op “zich te bezinnen over het belangrijke maatschappelijke verschijnsel van de groeiende migratie en actief te participeren in het debat”.

Ook in Gent ontvingen ze een bericht met duiding.

Is het de taak van de universiteit om zich te mengen in het maatschappelijk debat? Wij vinden van wel. Universiteiten moeten de maatschappij vooruit helpen, op een kritische en ongebonden manier. Nog steeds zijn er veel academici die in hun specialisatie domein blijven dobberen en de voeling met de samenleving uit het oog verliezen. Net daarom is het lovenswaardig dat de rectoren, verenigd binnen de Vlaamse Interuniversitaire Raad, zich humanitair engageren. Ook als het stadsbestuur of de studenten, zoals aan de VUB, hinder ondervinden, moet de universiteit een draagvlak proberen te creëren. Kanalen genoeg. In Brussel en Leuven bestaat er al zo'n draagvlak. De Leuvense studentenraad LOKO schaarde zich formeel achter het standpunt van de rectoren en in Brussel voerden studenten zelf een solidariteitsactie op het Muntplein.

Bij het ter perse gaan van deze *dwars* is het op de UA nog steeds stil rond dit dossier. Actie zou onze universiteit sieren. En een stapje dichter bij haar twee grote broers brengen.

Colofon

dwars is het studentenblad van de Universiteit Antwerpen, gemaakt voor en door haar studenten. *dwars* verschijnt maandelijks tijdens het academiejaar en wordt gratis verdeeld op de UA-campusen Drie Eiken, Groenenborger, Middelheim en Stad. Oplage 3 500 exemplaren V.U.: Kirsten Cornelissen, Paardenmarkt 91, bus 1, B-2000 Antwerpen

Hoofdredacteur: Kirsten Cornelissen **Redactiesecretaris:** Maxie Eckert

Eindredactie: Folker Debusscher (verantwoordelijke), Sarah Schrauwen, Sarah Van Hoof

Redactie: Kaspar Beelen, Stijn Cools, Amber Daniels, Jonathan Debeer, Charis De Craene, Yannick Dekeukelaere, Kris Dekker, Floris Geerts, Lieselotte Joppen, Sabeth Snijders, Frie Vandemeulebroucke, Ariadne Van Den Broeck, Dennis van den Buijs, Lies Van Grieken, Tom Vingerhoets, Cedric Voets

Fotografie: Jonathan Debeer, Tijn De Bock, Maxie Eckert (verantwoordelijke), Laura Meyvis **Illustraties:** Sebastien Greffe, Sarah Schrauwen **ICT:** Tom Vingerhoets **Vormgeving:** Ward Joppen, Sarah Schrauwen (verantwoordelijke) **Drukkerij:** Wilda nv, Deurne **Werkte mee aan dit nummer:** Tim Boers, Maarten Staepels, Florence Reith

E-mail: dwars@ua.ac.be • Website: www.dwars.ua.ac.be

Redactielokaal en correspondentieadres: *dwars* - studentenblad UA, Paardenmarkt 91, kot 1, B-2000 Antwerpen

Vragen, opmerkingen en suggesties zijn van harte welkom, alsook lezersbrieven. Anonieme brieven komen echter niet in aanmerking. De redactie behoudt het recht om ingezonden stukken in te korten of niet te plaatsen.

TEKST: FRIE VANDEMEULEBROUCKE, MET MEDEWERKING VAN SABETH SNIJDERS, FOTO'S: LAURA MEYVIS

FUCK YOU, JAN FABRE!

Bankrover krijgt eredoctoraat

In zijn nieuwe voorstelling, 'Orgy of tolerance', laat Jan Fabre zijn acteurs eens goed schelden. Het stuk is letterlijk een welgemeende *fuck you* aan alles en iedereen. Ook Fabre zelf ontsnapt hier niet aan, zo getuigen tekstfragmenten als "*Fick dich Jan Fabre: Ich habe dir mein Herzen gegeben. Du hast mir nur Kopfschmerzen gegeben*" en "*Fuck you, Jan Fabre. This scene is bullshit!*" Meer dan dertig jaar al verbaast Jan Fabre vriend en vijand met grensverleggende creaties. Teksten, theaterstukken, installaties, opera's en sculpturen: zijn omvangrijke oeuvre is bekend in binnen- en buitenland.

De kunstenaar heeft intussen al verschillende prestigieuze titels op zijn naam staan. Naast Grootofficier in de Kroonorde en Commandeur in de Orde van Leopold II mag hij zich binnenkort de trotse bezitter van een UA-eredoctoraat noemen. *dwars* trok naar zijn laboratorium om hem te feliciteren.

U ontvangt op 29 april uw tweede eredoctoraat in België. Is dit soort officiële erkenning in eigen land belangrijk voor u?

JAN FABRE Het doet deugd om in je thuishaven een beetje waardering te krijgen voor wat je maakt als kunstenaar. In het begin van mijn carrière was ik al zeer ambitieus: ik wou mijn plaats binnen de kunst veroveren. Maar naarmate ik meer musea en belangrijke theaterfestivals aandeed, richtte mijn ambitie zich steeds meer op mijn werk en steeds minder op de buitenwereld.

U bent niet bij iedereen even geliefd. Zo kreeg u ooit de titel 'Koning van het plagiaat' in Humo. U reageerde daarop met een nieuwe tekst en voorstelling. Raakt dat soort kritiek u nog?

FABRE Ja, dat kwam toen hard aan, omdat ik veroordeeld werd door een macht van de middelmatigheid, die mijn werk niet eens op een juiste manier van dichtbij had bekeken. Wat is trouwens origineel? Wat is plagiaat?

ben ik me er zeer van bewust dat ik al heel mijn leven steel. Ik steel van Van Eyck, van Breughel, van Bosch. De wereld is mijn bibliotheek. Als een kunstenaar van zichzelf denkt dat hij alleen maar origineel is, dan heeft hij een probleem.

EVOCATIE VAN DE GEEST

Couperus zei ooit over een manifestatie van jonge futuristen: "Ze zullen wel gelijk hebben, want ze zijn jong." Hebt u nooit schrik dat u op een bepaald moment niet meer vernieuwend zal kunnen zijn?

FABRE Ik ben nooit bezig geweest met het idee dat ik vernieuwend of origineel moest zijn. De buitenwereld zei dat wat ik deed nieuw was. Ik ben me ervan bewust dat avant-garde geworteld is in de traditie. Naarmate je ouder wordt, wordt je speelsheid anders. Je ambitie ligt niet meer in de buitenwereld, maar eerder in je werk. Je kan alleen maar hopen dat je met ouder te worden een jonge kunstenaar wordt. Kortom, het zal mij worst wezen of

zelf belangrijk en leuk vindt.

Toch wordt u vaak een controversieel kunstenaar genoemd. Brengt u graag een polemieek op gang?

FABRE Ik houd helemaal geen rekening met de reactie van het publiek. Als ik iets maak, doe ik dat nooit om controversie te creëren. Wat voor mij heel organisch groeit binnen mijn oeuvre en het systematisch onderzoek dat ik doe, kan de buitenwereld soms provoceren. Maar dat is nooit mijn startpunt. Langs de andere kant wordt het woord 'provocatie' soms verkeerd gebruikt. Iets dat provoceert is een soort evocatie van de geest. Je laat de mensen op een andere manier kijken en denken. Je hoeft dat dus niet steevast negatief te interpreteren.

Uw theaterlaboratorium in Borgerhout, Troubleyn, is genoemd naar uw moeder, maar verwijst ook naar de betekenis 'trouw blijven'. Uw medewerkers zijn voor u zeer belangrijk. Wat is de basis van een goede samenwerking?

FABRE In de beeldende kunst en in het theater zoek ik medewerkers waarvan ik het gevoel heb dat ze medeplichtig zijn. Een goede groep van acteurs en dansers zijn mensen waarmee je samen een bank overvalt. Bij een bankoverval moet je tegelijk op het juiste moment stil zijn, moet je een goede strategie ontwikkelen, wordt elk detail belangrijk. In het onderzoek om iets te creëren met acteurs en dansers is elke zweetdruppel, elke ademhaling, elk woord belangrijk. Verder moet de ernst om de dingen te onderzoeken aanwe-

“
Een goede groep van acteurs en dansers zijn mensen waarmee je samen een bank overvalt
”

Eigenlijk vond ik dat een heel schoolachtige reflex, zeggen: "Hij heeft afgekeken, hij heeft afgekeken!" Heel middeleeuws. Natuurlijk

mensen denken dat ik vernieuwend ben of niet. Het belangrijkste is dat je als kunstenaar die dingen doet waar je nood aan hebt, die je

zig zijn. Als beeldend kunstenaar heb ik maar één praktisch assistent, voor de rest doe ik nog heel veel zelf. Ik hou ook van die manuele arbeid, om dingen nog zelf te maken.

FRANKENSTEIN

U noemt uw theater een 'laboratorium' en laat zich door wetenschappelijke observaties inspireren.

Hoe combineert u kunst en wetenschap?

FABRE Ik heb mijn eerste laboratorium gebouwd in de tuin van mijn ouders. Het was een soort tent in de vorm van twee neuzen waarin ik vliegen en muggen ving, die ik vervolgens bestudeerde onder een microscoop. Uit die onderzoeken zijn veel tekeningen ontstaan en het idee van de metamorfose. Ik was een jonge dokter Frankenstein, die probeerde nieuw leven te creëren. In de praxis of in het theater experimenteer ik ook heel veel met mensen. Mijn bevindingen probeer ik geregeld te toetsen door bijvoorbeeld een wetenschapper uit te nodigen. Ik vind het altijd plezierig om over het muurtje te gaan kijken naar andere velden.

Staat u dan ook positief tegenover het academisch

benaderen van theater?

FABRE Het is goed dat er mensen zijn die vanuit observatie dingen proberen te analyseren en in een ander perspectief plaatsen. Ik praat graag met Luk Van Den Dries, één van jullie professoren die ik al jaren ken. Zijn analyses en ervaringen stroken niet altijd met mijn visie, maar ik kan hem beïnvloeden met mijn

zienswijze en omgekeerd kan dat ook.

Eind april plant u een workshop voor masterstudenten. U zou daarin een nieuwe methode willen uitwerken, het 'biologisch acteren'.

FABRE Voor die masterclass heb ik audities georganiseerd in België, maar het niveau was te laag. Daarom zal hij niet doorgaan. Wat ik wou doen was jonge Belgische acteurs en dansers oefeningen en gedragslijnen geven die ik zelf gedurende dertig jaar ontwikkeld heb. Die gedragslijnen, dat biologisch acteren, is een bewustzijn tussen de *act* en het *acting*. Dat betekent dat door het performance-element van *real time* en *real action* te gebruiken er een soort werking in het lichaam ontstaat.

Wat betekent dat concreet?

FABRE Er is bijvoorbeeld een held met een prinsesje, en die held moet het prinsesje oppakken, maar hij moet dit gedurende twintig minuten doen. Op den duur wordt dat prinsesje een zak patatten, want hij kan ze niet meer dragen. Hij raakt fysiek uitgeput, zijn spieren worden moe, zijn bloed gaat sneller stromen, zijn nieren en lever werken anders. Dat bewustzijn als acteur is een biologisch

“ **Ik had dertig jaar nodig om een jonge kunstenaar te worden** ”

acteren. Als je de chemische reacties in je lichaam kent, zal je ook op een andere manier met emoties omgaan. Deze methode creëert een bewustzijn dat emotie iets van buitenaf is.

ORGIE VAN DE TOLERANTIE

Uw nieuwe voorstelling, 'Orgy of Tolerance', toont ons een verdorven maatschappij. Er heerst een orgie van de tolerantie, iedereen is afgestompt. Hoe kan theater of kunst nog iets teweegbrengen in zo'n samenleving?

FABRE Ik hoop altijd dat ik mensen kan raken, anders kan laten nadenken, anders kan laten voelen. Dat ik misschien de wonden in hun hoofd kan genezen. Ik denk dat wij mensen veel relaties stukmaken, zowel in de poli-

tieke, sociale als filosofische betekenis, en dat schoonheid de functie heeft om die relaties terug samen te brengen. Ik geloof in de schoonheid, omdat ze een helende functie heeft.

Maar gaat 'Orgy of Tolerance' dan niet over verval, lelijkheid, eerder dan over schoonheid?

FABRE Nee, alle beelden die ik in 'Orgy of Tole-

rance' gebruik, hebben een heel sterke compositie. Als je de voorstelling zou doorlopen zou je zelfs beelden terugzien van Rubens, Van Eyck, tot James Ensor en Félicien Rops. Er zijn ook referenties aan de geschiedenis van de schoonheid, of de geschiedenis van de kunst. De voorstelling is opgebouwd als een soort van revue, een voorstelling vol clichés. En ik denk dat de schoonheid ook zit in de vlijmscherpe analyse van de ironie.

SPANNENDE GRIEKEN

U zegt dat u gedoemd was om kunstenaar te worden. We veronderstellen dat dat ook betekent dat u gedoemd bent om kunstenaar te blijven.

FABRE Ik ben altijd trots op de dingen die ik nog ga maken. Omdat ik denk dat die de beste worden die ik maak. Ik heb altijd het

gevoel dat ik nog maar pas kan beginnen. Ik ben onlangs vijftig geworden en het lijkt alsof ik dertig jaar nodig had om, zoals ik eerder zei, een jonge kunstenaar te worden.

Wat zijn uw vooruitzichten?

FABRE Op mijn werktafel liggen stapels concepten die ik nog graag zou uitvoeren. Er is nog zoveel dat ik wil doen, waar ik benieuwd naar ben. Binnen twee jaar komt er een nieuwe creatie waarin we de Grieken gaan aanpakken. Ik heb in 1988 'Prometheus Landschaft' geschreven en wil nu, na dertig jaar met theater bezig te zijn geweest, de Griekse tragedies aanpakken. Motieven zoals Prometheus en Sisyfus kwamen al in mijn werk terug. Ik vind het heel spannend om vandaag opnieuw al die Grieken te lezen en te ontdekken, omdat dat anders is dan wanneer je twintig jaar bent. Dus er liggen nog veel spannende projecten te wachten: tentoonstellingen en theateropvoeringen.

In 2004 maakte u een kunstwerk, 'Totem', in opdracht van de K.U.Leuven, die in 2000 575 jaar werd. Zijn er al plannen voor een UA-kunstwerk?

FABRE Ik heb al een permanent werk in het laboratorium van Christine Van Broeckhoven. Ik heb daar een bronzen ruggengraat ingebouwd in de muur. Het idee daarachter is dat het laboratorium een soort mens is, dat de muur een soort rug is, dat het huis een lichaam is waar vanalles in gebeurt, gedachtegangen, chemische processen. Op de UA hangen ook tien grote tekeningen van mij in de Jan Fabre-aula. Maar plannen voor een nieuw project zijn er nog niet. ■

FABRE VOOR BEGINNERS: INPAKKER VAN UNIVERSITEITEN EN KONINGINNEN

Als u 'Fabre: performer, beeldend kunstenaar en theatermaker' leest en u denkt: Wat moet ik mij daar bij voorstellen?, dan zijn hier vier werken die misschien een belletje doen rinkelen.

'Heaven of Delight', Dirk Pauwels, 2002

'Orgy of Tolerance', Frederik Heyman, 2009

Een volgebict kasteel

Jan Fabre begon als performer. Voor één van zijn eerste performances liet hij zich drie dagen opsluiten in een kamer en tekende alles wat hij in handen kon krijgen vol met een balpen. Het 'volbiccen' van voorwerpen werd later één van zijn favoriete onderzoekstechnieken en kwam nog in vele andere werken voor. Zo bestudeerde hij in 1990 de grenzen tussen tekening en sculptuur door het kasteel Tivoli volledig te laten inpakken in volgebict zijdepapier.

Een volgeplakt paleis

Door als hedendaagse kunstenaar een plaats te veroveren in het Koninklijk Paleis, blies Fabre een verloren negentiende-eeuwse traditie nieuw leven in. Op vraag van koningin Paola bekleedde hij het plafond van de spiegelzaal met een ander wederkerend motief in zijn werk, namelijk scarabeeën. Hij noemde zijn werk 'Heaven of Delight', een verwijzing naar 'De Tuin der Lusten' van Bosch. Hieruit blijkt Fabres dubbelzinnige relatie met de geschiedenis van de schilderkunst, die hij vereert maar waar hij tegelijk zijn eigen plek in tracht te veroveren.

Een ingepakte universiteit

In 2000 ontstond er commotie nadat de studenten van de Universiteit Gent plots merkten dat ze tijdens de colleges niet alleen hun ogen en oren maar ook hun neus konden gebruiken. Het rode, gemarmerde motief dat Fabre in opdracht had aangebracht op de zuilen van een aula bleek te bestaan uit stukken ham met witte vetrandjes die waren verpakt in doorschijnende folie. De kunstenaar voorzag de universiteit van een huid om het publiek te laten reflecteren over de dood en de vergankelijkheid van de mens en de rol van wetenschap in deze processen.

Een aangeklede acteur

In het verleden focuste menig theaterstuk van Fabre op het lichamelijke van de mens en de fysieke processen die ons gedrag sturen. Bloed, zweet en tranen vloeiden meestal rijkelijk over ontblote billen en borsten. In zijn laatste stuk, 'Orgy of Tolerance', blijven kleren niet achterwege, maar wordt er nagegaan waarom we onze huiden wel of niet bedekken. Niet onze dierlijke driften, maar het dwangmatige in ons koopgedrag staan namelijk in de kijker.

Camerabewaking voor boekendieven

TEKST: AMBER DANIELS & FLORIS GEERTS
ILLUSTRATIE: SARAH SCHRAUWEN

Ik ken een plekje
zonder camera's...

EEN WARE DIEFSTALLENPLAAG TEIS-
TERT DE BIBLIOTHEEK VAN DE STADS-
CAMPUS. HANDTASSEN EN LAPTOPS
VERDWIJNEN SPOORLOOS. DE BIBLIO-
THEEK BLIJKT EEN BIJZONDER MOEI-
LIJK TE BEVEILIGEN PLAATS TE ZIJN.
VERSTOPT ONDER EEN BIVAKMUTS EN
GEWAPEND MET EEN KOEVOET BRACHT
DWARS EEN BEZOEKJE AAN DE BIBLIO-
THEEK.

Tweemaal per dag wordt omgeroepen dat studenten best geen materiaal onbeheerd achterlaten aan de werktafels. In de verschillende leeszalen hangen ook affiches en staan waarschuwingsplakkaatjes op de tafels met dezelfde boodschap.

“We kunnen niet veel meer doen dan dat”, vertelt campusbibliothecaris Veronique Rega. “Als er iets verdachts gebeurt, proberen wij het in de gaten te houden. Maar er is nu al een tekort aan personeel.”

De bibliotheek verwacht dat studenten ook hun gezond verstand gebruiken. Als studenten een tijdje weggaan, is het raadzaam om gebruik te maken van de lockers. “Al moet ik toegeven dat je bij de meeste studenten van naaldje tot draadje moet uitleggen hoe zo’n locker werkt. Studen-

ten zijn... ja, soms te lui om iets te lezen”, vindt Rega.

Medestudenten kunnen mee in het oog houden dat niemand een laptop of handtas meeneemt. “Als studenten echt niet willen dat er gestolen wordt,” vertelt Rega, “dan kunnen ze ook altijd een hangslot voor hun laptop kopen. Op de aankoop van een laptop mag een extra € 30 geen probleem zijn.” Voorlopig claimt de bibliotheek niet veel meer te kunnen doen dan de studenten sensibiliseren.

ALGHELE AMNESTIE

Niet alleen handtassen en laptops raken zoek in de vernieuwde bibliotheek. Ook verdwijnen er steeds meer boeken. Van boekenroof hoeft er echter niet per se sprake te zijn. “Voorlopig staan veel boeken van de voormalige seminariebibliotheken nog niet in de nieuwe bibliotheek”, vertelt bibliothecaris Veronique Rega.

In de voormalige seminariebibliotheken gingen er wel eens boeken verloren. “Toen sprong men losser om met boeken. Alles werd te goeder trouw op een fiche genoteerd in de hoop dat studenten tijdig de boeken zouden terugbrengen. Men had ook niet de tijd om aan iedere student te vragen om ze terug te brengen. Op deze

manier zijn er nog steeds honderden boeken vermist.”

De bibliotheek roept dan ook alle studenten op om boeken die aan de UA toebehoren terug te brengen. Hiervoor zal de bibliotheek geen boete vragen. Vooral voor het departement Taal- en Letterkunde zijn er veel boeken vermist.

“Ik ben ook student geweest, en het is me ook voorgevallen dat ik na het examen nog boeken van de bibliotheek terugvond. Alle studenten die nog boeken van de seminariebibliotheek terugbrengen, zullen we amnestie verlenen”, grapt de bibliothecaris.

Dat studenten boeken niet altijd terugvinden, is volgens Veronique Rega niet alleen te wijten aan het zoek raken van boeken. Hiervoor durft de campusbibliothecaris met de vinger naar de studenten zelf wijzen. “Vaak worden boeken op de verkeerde plek terug gezet.”

In de bib van de faculteit Rechten mogen om die reden de studenten geen boeken terugzetten in het rek. “Wij doen al moeite om daarvoor aparte rekken te plaatsen, zodat ons personeel de boeken op de juiste plaats terugzet.”

Rega hekelt ook het verstoppertje van boeken. “Het is weinig collegiaal om boeken

die medestudenten ook nodig hebben te verbergen. Als er van een boek meerdere exemplaren nodig zijn, hebben we liever dat ze dat melden. Dan kopen we extra exemplaren aan.”

THE COLLAPSE OF THE BIBLIOTHEEK- BEVEILIGINGSSYSTEEM

Veronique Rega wil dus niet gezegd hebben dat er veel boeken worden gestolen. Het huidige beveiligingssysteem moet

“

**Of de camera's ook nut hebben,
daar heb ik mijn twijfels bij**

”

volgens haar voldoende werken. “Aan de inkom staan alarmpoortjes. Als het alarm-signaal gaat, moeten de personeelsleden reageren.” Al geeft ze toe dat het niet altijd mogelijk is: “Wij zijn onderbemand. Als er iemand ziek is, dan is er werk te over.”

Ook zouden de uitleenbalies niet op de meest efficiënte plaatsen staan. “Maar we zijn volop bezig om alles op punt te stellen. Wij vragen enkel wat geld en geduld om dit te verwezenlijken.” Tijd om de proef

op de som te nemen. We nemen ‘The Collapse of the Soviet Military’ van het rek en lopen naar buiten. Tot onze verbazing gaat het alarmsignaal niet af, noch is er iemand van de bib te bespeuren om ons tegen te houden. Conclusie: apparatuur die het danig laat afweten en te weinig personeel.

Een personeelslid geeft toe dat boeken van andere bibliotheken regelmatig een alarmsignaal geven. “Op den duur reageer

je niet meer op ieder signaal. In de bibliotheek van PSW werkt het ontladen van de barcode dan weer niet optimaal.”

Een mogelijke oplossing voor zowel het ontlenden als het terugvinden van de boeken zou het gebruik van Radio Frequency Identity zijn. “Dan kunnen studenten via een automaat zelf hun boeken ontlenden”, verklaart Rega. Niet alleen zou dit het ontlenden vergemakkelijken, met deze techniek

moet de bibliotheek ook in staat zijn om boeken terug te vinden, op welke plaats in de bib dan ook.

“Dit systeem om de boeken terug te vinden staat nog niet op punt”, zegt de campusbibliothecaris, “Daarom is de investering van € 0,30 per boek vooralsnog te groot, maar we kijken uit naar manieren om de bib te optimaliseren.”

BIG BROTHER, VIER À VIJF KEER PER JAAR

In het nieuwe gebouw De Meerminne heeft de UA een poging gewaagd misdaad tegen te gaan door beveiligingscamera's te installeren. Drie exemplaren hangen er: in de fietsenstalling, aan de inkom en aan het centrale platform.

Veel gebeurt er echter niet met die camera's. Mark Verbruggen van de Technische Dienst kan er in ieder geval erg kort over zijn: “De beelden worden bekeken als er iets voorvalt. En als het op tijd gevraagd wordt, want na een tijdje worden er nieuwe beelden over opgenomen en zijn we de oude kwijt.”

Of de camera's ook nut hebben, daar heeft Verbruggen zijn twijfels bij, alleen al omdat ze niet zo veel gebruikt worden: “Als er dit academiejaar vier of vijf keer beelden op- ▶

gevraagd zijn, zal het al veel zijn.”

Het bekijken van die beelden is een tijdrovende bezigheid. Het komt voor dat enkel de kledij van de gefilmde personen duidelijk is, waardoor deze niet geïdentificeerd kunnen worden.

Als de beelden wel iets opleveren, wordt de politie erbij gehaald. “Het is al gebeurd dat de verdachte persoon een bekende was bij de politie. Die wordt dan even opgepakt, maar een dag later is die weer vrij.”

“

Het is weinig collegiaal om boeken te verbergen

”

Het zogenaamde preventieve effect van een beveiligingscamera trekt Verbruggen ook in twijfel. “Er is discussie over hoe afschrikkend zulke camera’s zijn. Ik denk eigenlijk van niet”, vertelt hij. Een kleine rondvraag bij een aantal studenten bevestigt dit vermoeden: weinig of geen studenten hebben de camera’s opgemerkt, of zijn er zich van bewust dat ze gefilmd worden.

Ook in een aantal andere gebouwen van de Stadscampus hangen camera’s, zoals in de bib, Scribani, de K-blok, gebouw V, de peda en Het Brantijser. Er is voor al deze camera’s geen uniform softwaresysteem. De instellingen, het beheer en de opslag van de beelden zijn dus niet voor elke camera dezelfde. Volgens Verbruggen zou er wel zo’n uniform systeem moeten komen.

“We gebruiken nu vier of vijf verschillende softwaresystemen”, legt hij uit. “De beel-

den worden tijdelijk opgeslagen, maar de capaciteit is niet overal even groot, dus sommige beelden worden sneller gewist dan andere.” Een gelijkvormig systeem zou het geheel minder complex maken, maar dat zou wel eens wat kunnen kosten. ■

ROMA

Presenteert

3/4 GORKI

17/4 TOM VAN STIPHOUT

29/4 WHIP & GEOFF FARINA

19/5 MILOW

20/5 RADIO MODERN

29/5 MIRA

30/5 ROLAND

DIT EN VEEL MEER IN DE ROMA
TURNHOUTSEBAAN 286 • BORGERHOUT
INFO & TICKETS: WWW.DEROMA.BE • 03 292 97 40

KIJK OOK OP PAGINA 14 VOOR
UITGEBREIDERE RECENSIES.

Cultuur

door Sarah Schrauwen

April 2009

De lente is in het land en daarmee ook die eeuwige (zalige) clichés: tijd voor terrasjes, rokjes en de eerste zonnebrillen. Maar met al dit moois komen ook de gekende aprilse grillen: stilaan naderende examens, ongeschreven scripties en stapels te kopiëren notities. Geen nood, deze bruisende cultuurmaand krijkt je zo weer op.

'LINOLEUM/SPEED' |

Theater Zuidpool pakt in april uit met drie sterke voorstellingen, waaronder 'LINOLEUM/SPEED'. Abke Haring, binnenkort vast theatermaakster voor Het Toneelhuis, schreef het stuk en staat samen met Marlies Heuer op de planken. De voorstelling speelt in op de (slechte) communicatie tussen kind en ouder, en de inwisselbaarheid van rolpatronen.

1 t.e.m. 5/04 HETPALEIS

'Twee oude vrouwtjes' | De Standaard beschrijft dit stuk als "een aangrijpende voorstelling, die je toch voortdurend aan het lachen brengt met rake typering en absurde conversaties à la Beckett." An De Donder en Sien Eggers nemen de tekst van Toon Tellegen onder handen en worden begeleid door de muzikale installatie van Dominique Pauwels.

'Cryptonique' | De getalenteerde accordeonisten Fabian Beghin en Didier Laloy spelen catchy folksongs met balkan en Indiase invloeden. Hun nieuwe cd draagt de naam 'Cryptonique' en is zeker het beluisteren waard. Een concert van het vingervlugge duo maakt het plaatje compleet.

7/04 cc De Kern

Film: 'Secret Sunshine' | Deze Zuid-Koreaanse prent uit 2007 verhaalt over Shin-ae, een vrouw die na het overlijden van haar man verhuist naar Miryang. Als het noodlot nogmaals toeslaat, probeert Shin-ae haar leven opnieuw betekenis te geven. Een lokale garagehouder, Jong-Chan, tracht hoop te brengen.

Zita Swoon:
'A Band
in a Box
Benefiet' |

Zita Swoon stond vorig jaar al twee keer in een uitverkocht Zuiderpershuis, en doen dat dit jaar weer over in de vorm van een benefietvoorstelling. De opbrengst van het concert gaat integraal naar De Facktorij, een kunstatelier van en voor psychiatrische patiënten.

17/04 Scheld'apen

Matthieu Ha et les Avrillistes | Na een Volxkeuken Deluxe (vegetarische keuken aan drie euro, elke zaterdag in Scheld'apen) staat een concert van Matthieu Ha et les Avrillistes op het programma. Ha, een Brusselse Vietnamees, maakt intrigerende cabaretmuziek met zijn accordeon en zelfgemaakt taaltje. De groepsnaam van de band verandert met de maand. In april kan je genieten van les Avrillistes.

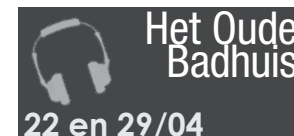
'EyeCandy 1984-2009' | Erwin Olaf, één van Nederlands bekendste en meest

controversiële fotografen, kent zowel in het galerie-circuit als in de reclamewereld succes. Deze tentoonstelling, die foto's vanaf 1984 tot heden bevat, toont het beste van deze beide fotografiewerelden. Voor meer info, zie www.dwars.ua.ac.be.

Drums voor beginners

| Geboren muzikant? Wannabe percussionist? Grijp je kans! Stedelijk ontmoetingscentrum Het Oude Badhuis organiseert tien lessen van een half uur, waarin je grondig kennis kan maken met de wereld der percussie. Er is geen muzikale voorkennis vereist en er staat een drumstel voor je ter beschikking.

28/04 Monty

Darwintrilogie Luik 1: lezing Dirk De Ridder | 2009 is het jaar van Darwin: 200 jaar geleden werd hij geboren en 150 jaar geleden kwam zijn wereldberoemde werk 'On the Origin of Species' uit. Gezelschap Wolff maakte daarom de Darwintrilogie: een drieluik van wetenschap, expo en theater. Het eerste luik bestaat uit een reeks lezingen van wetenschappers die de evolutietheorie vanuit hun vakgebied benaderen. In april is neurochirurg Dirk De Ridder aan de beurt.

Modemuseum
www.momu.be

Zuiderpershuis
www.zuiderpershuis.be

TRIX
www.trixonline.be

deSingel
www.desingel.be

Monty
www.monty.be

Toneelhuis
www.toneelhuis.be

KMSKA
www.kmska.be

Muhka
www.muhka.be

FotoMuseum
www.fotomuseum.be

Arenbergschouburg
www.arenbergschouburg.be

AMUZ
www.amuz.be

Scheldapen
www.scheldapen.be

Cultuurweb
www.cultuurweb.be

Petrol
www.petrolclub.be

Buster
www.busterpodium.be

CCBe
www.ccbe.be

De Roma
www.deroma.be

De Kern
www.antwerpen.be/dekern

Vleeshuis
www.museumvleeshuis.be

Rataplan
www.rataplanvzw.be

TEKST: DENNIS VAN DEN BUIJS
FOTO'S: MAXIE ECKERT

Burgerprotest in zeven stappen

Tegen de heraanleg van het Antwerpse stadspark

Help! Het charmante negentiende-eeuwse Antwerpse stadspark dreigt plaats te moeten ruimen voor een “hedendaagse groene ruimte”. De stad die alles voor A doet, broedt op plannen om het stadspark opnieuw aan te leggen en zo meer open ruimte te creëren, in de trant van het Sportpark Spoor Noord aan Antwerpen Dam. In naam van de bewegingsvrijheid en de veiligheid ziet het er naar uit dat pittoreske hoekjes, historische standbeelden en vooral bomen zullen sneuvelen.

De kans is niet onbestaande dat u helemaal niets hebt gehoord over de renovatieplannen voor de Antwerpse groene long. In de eerste plaats komt dit door de beperkte mate waarin het stadsbestuur over de materie communiceert. Het grote bazuingeschal bleef, in tegenstelling tot bij het Lange Wapperproject, achterwege. Ondanks de geringe ruchtbaarheid is er toch al een protestvereniging tegen het renovatieproject ontstaan: het Beschermtcomité SOS Stadspark. Dit comité heeft echter nog niet de grote bekendheid van gelijkaardige burgercollectieven als Ademloos of stRaten-generaal, die zich tegen de Lange Wapperbrug kantten.

Laat het nu net deze twee verenigingen zijn, beide ontstaan vanuit de onderbuik van de samenleving, die hebben aangetoond dat protest van burgers een niet geringe impact kan hebben! Omdat *dwars* het stadspark - en de natuur in brede zin - een warm hart toedraagt, willen wij enkele aanbevelingen doen aan het Beschermtcomité SOS Stadspark om de brede massa aan te spreken én aan haar kant te krijgen. Wat hieronder volgt is een niet-exhaustieve handleiding om burgerlijk verzet tot een succesverhaal te maken, toegespitst op A stadspark.

1. Formuleer een kernidee

De woorden “fijn stof” hebben er bijna in hun eentje voor gezorgd dat de Lange Wapperbrug er - voorlopig - niet komt. Net omdat volksgezondheid iedereen aangaat, waren de tegenstanders van de brug in staat om voldoende handtekeningen te verzamelen voor een volksraadpleging over het project. Als het Beschermtcomité wil dat het stadspark structureel onaangetast blijft, moet er een gelijkaardig idee of beeld opgeroepen worden waar elke Antwerpenaar zich in kan vinden. Rond dit basisidee kan vervolgens een discours ontstaan dat de discussie stuurt. Hierin moeten begrippen als “historisch monument”, “uniek patrimonium” en “een deel van elke Antwerpenaar” centraal staan. Als kers op de taart kunnen slogans en een logo toegevoegd worden. Enkele slogansuggesties: “Geen wei in 't stad” of “Ge kunt den boom in!” Voor het logo vormt de negentiende-eeuwse brug uit kunstsmeedwerk die het park siert een prachtige inspiratiebron. Vergezeld van de woorden “Heraanleg? Een brug te ver” is herkenning verzekerd.

2. Profiteer van het BV-effect

Verontwaardiging heeft een gezicht nodig, en liefst een bekend. Door een beroemde medemens voor je kar te spannen, gebeuren er plots wonderen. Denk maar aan Al Gore die eigenhandig de opwarming van de aarde op de internationale agenda zette, of Chris Dusauchoit die de Bulgaarse weeskindjes een betere toekomst gaf, of toch probeerde. BV's zorgen ervoor dat protest opgemerkt wordt door de media. De publieke opinie is net dat ietsje ontvankelijker voor het pleidooi van “iemand die ze kennen” dan voor de boodschap van een onbekende sterveling. De geloofwaardig-

heid van de BV in kwestie is cruciaal. Voor het stadspark is een bekende Antwerpenaar nodig die begaan is met patrimonium, kunst en natuur, gekend is bij verschillende lagen van de bevolking en liefst enig moreel gezag draagt. Op dit moment engageert oud-burgemeester Bob Cools zich in de protestbeweging, maar dat kan toch nog ietsje beter. Enkele voorstellen: Luc Tuymans, Jan Fabre (zie p. 4) of groene jongen Axl Peleman.

3. Maak een protestlied

Niets werkt zo indoctrinerend als muziek! Hoewel de Wappersong van Raymond en Stef Kamil niet echt in ieders geheugen gegrift staat, is dit wel het geval met Bob Dylan's 'Blowin' in the Wind' of U2's 'Sunday, Bloody Sunday'. Bij gebrek aan wereldsterren van dat kaliber kan men ook een beroep doen op een ander beproefd recept: de collectieve song! Een tros gekende artiesten wiegt samen van links naar rechts, in de strofes nemen ze afwisselend een zinnetje voor hun rekening om in het refrein weer collegiaal te kwelen. Hét schoolvoorbeeld hiervan vinden we bij BandAid of het (weliswaar iets minder gesmaakte) Levenslijn van de VTM. Kortom, de opties zijn legio!

4. Organiseer een grootschalige manifestatie

Wanneer de media je idee hebben opgepikt, is het tijd voor de grote actie. Organiseer een happening met de gestrikte grote namen, het gekende protestlied en andere bekende sprekers die zich nu ook achter je initiatief scharen. Een memorabele speech mag eveneens niet ontbreken. Na te streven voorbeelden zijn de miljoenenmarsen op Washington tegen de Vietnamoorlog, en in eigen land de Witte Mars. Met wat geluk is er nu een politieke partij die je standpunten oppikt en op beleidsniveau je belangen behartigt. De plaats van actie is vanzelfsprekend Antwerpens groene pareltje, dat gemakkelijk duizenden protesteers en talloze podia kan huisvesten. Tot slot is het leuk om alle deelnemers een aandenken mee te geven. Waarom geen pin met het logo of de slogan?

5. Betrek gepensioneerden bij je organisatie

"Wij zijn een *lean mean fighting machine!*" zei Wim Van Hees, gepensioneerd reclameman en be-

zieler van Ademloos, over de senioren die hij wist te mobiliseren voor zijn acties. De vergrijzing hangt als een zwaard van Damocles boven ons hoofd, maar heeft ook positieve kanten. Het grote potentieel aan verzuring en het teveel aan tijd dat aanwezig is bij de derde leeftijd kan immers aangewend worden voor een hoger doel. Vergeet al die praktische rompslomp en vermoeiende avondlijke vergaderingen na een stresserende werkdag. Gedaan met vakantiedagen en weekends waarin u onafscheidelijk bent van klembord en geforceerde glimlach! De dagelijkse werking van uw organisatie is bij senioren in veilige doch soms wat trillende handen! Het blijft voor een studentenblad evenwel een ietwat pijnlijke vaststelling dat het niet wij maar wel de ouderlingen zijn die op de barricaden staan en de samenleving op haar grondvesten doen daveren.

6. Betrek de Joodse gemeenschap

Voor wie de actualiteit heeft gevolgd en op een zonnige zaterdag al eens door het stadspark flaneerde, behoeft deze aanbeveling geen verdere commentaar.

7. De digitale snelweg, uw vriend!

Hoewel het comité reeds een website, Facebookgroep en online petitie beschikbaar stelt op het wereldwijde web, is er nog ruimte voor verbetering. Zo is de website van het comité een veredelde blog die erg onoverzichtelijk is en bijna uitsluitend uit tekstflarden bestaat. Op die manier jaag je mensen weg en dalen de kansen op massale aanhang drastisch. Wie in een visuele samenleving als de onze succes wil boeken en een groot publiek aanspreken, moet voldoende aandacht schenken aan de vorm waarin hij zijn boodschap verpakt. Denk maar aan de reeds vernoemde kracht van een logo. Een mooi ogende, goed gestructureerde website kan wonderen verrichten. Ook vergelijkende foto's tussen New Yorks Central Park en het Antwerpse pareltje zouden wenselijk zijn.

En als het nu nog niet lukt, dan weten wij het ook niet meer! ■

Uzelf kunt alvast uw steentje bijdragen. Voor alle info en de petitie: beschermstadsparkvanantwerpen.wordpress.com

MATH DROPPING 2009

*ben je nog nooit gedropt?
ben je een doorwinterd
dropper?
verras jezelf dan met de
avontuurlijke
mengelmoes van traditionele
droptechnieken en logische
spelletjes*

*we sturen je de natuur in
voor een tocht
(tussen 4π en 5e km)
je enige houvast zijn dan
onze opdrachten
en een handvol
controleposten, waaronder
een pannenkoekenpost en
een jenevertent*

25 april 2009

*zaterdag,
vanaf 18u00*

<http://mathdropping.ua.ac.be>

mathdropping@ua.ac.be

INSCHRIJVEN Kan enkel online op <http://mathdropping.ua.ac.be>.
Inschrijvingen gebeuren per groep (minimum drie en maximum zeven deelnemers)
ten laatste op 17 april 2009! Er worden maximaal 50 groepen toegelaten.
Bijkomende informatie vind je op de website.

PRIJS 5 of 9 euro per persoon. Verzekering, kleine versnaperingen onderweg en
een soep (5 euro) of spaghetti (9 euro) op het eindpunt zijn in de prijs inbegrepen.

AFSPRAKEN Eén week voor de dropping wordt alle informatie per e-mail én
per brief naar de groepsverantwoordelijke gestuurd.

CONTACTPERSONEN Stijn Symens (G3.08), Raf Bocklandt (G3.08) en Bart
Braem (G3.30), allen te bereiken via mathdropping@ua.ac.be.

F.U. - Departement Wiskunde-Informatica
Stijn Symens - Middelheimlaan 1, 2020 Antwerpen

CULTUUR

Strook

Literaire lezing/debat "die bilderspur" op 23 april | Hoe vind je je artistieke stem tussen de grenzen van twee culturen en talen? Anna Kim, auteur van Zuid-Koreaanse afkomst, opgegroeid in Duitsland en Oostenrijk, verwoordt deze zoektocht op een poëtische manier in haar verhaal "die bilderspur". De lezing wordt gevolgd door een debat met taal- en letterkundigen van de Universiteit Antwerpen die het multiculturele spectrum van de universiteit in hun onderzoek en/of hun persoonlijke achtergrond vertegenwoordigen. De lezing start om 18:30 en het debat om 19:00 in lokaal R-218 op de Stadscampus.

Workshop creatief schrijven op 24 april | "Wie kommt das Bild in die Sprache?", een vraag die de deelnemers aan deze workshop samen met de auteur Anna Kim zullen na gaan. Een degelijke kennis van het Duits en veel liefde voor taalexperiment strekken tot aanbeveling. Vanaf 18:00 tot 20:30 in lokaal C-001 op de Stadscampus.

Voor meer informatie en inschrijvingen kan je mailen naar het Oostenrijkcentrum (octant@ua.ac.be) of surfen naar www.ua.ac.be/octant.

Anna Kim

Watchmen

Nu het na 22 jaar eindelijk gelukt is om het cultsucces 'Watchmen' te verfilmen (ik vind het resultaat geslaagd, maar oordeel vooral zelf), wordt het ook tijd om de originele 12-delige strip nogmaals te bekijken. Neergepend, getekend en ingekleurd door respectievelijk Alan Moore, Dave Gibbons en John Higgins, vertelt 'Watchmen' het verhaal van een alternatief 1985 waarin mensen zich in strakke pakjes hijsen om criminelen in elkaar te slaan, Nixon aan zijn derde ambtstermijn bezig is en een blauwe man materie van op afstand kan manipuleren. Duister, bloederig en intelligent. *Who watches the watchmen?* Ik kan het u alleszins van harte aanbevelen. De film is goed, de strip is beter.

Voor een extra recensie, over de tentoonstelling 'EyeCandy 1984-2009' in het FotoMuseum: www.dwars.ua.ac.be

Horse Feathers

Een gitaar, een viool, een cello en een zingende zaag. Tot daar de minimale bezetting van Horse Feathers. Meer heeft het muzikale trio uit Portland niet nodig om luisteraars te betoveren met vrolijk (en minder vrolijk) meanderende deuntjes. Als je je ogen sluit waan je je zo in een veld alfalfa dat golft in een licht zomerbriesje. *dwars* ging Horse Feathers op 26 februari beluisteren in de Trix Bar, die zich uitstekend leent voor dit soort intimistische concertjes. Een groeipuntje blijft het jammerlijk binnensmonds gewauwel van de verder overigens zoetgevooisde zanger. Ook een eervolle vermelding voor Superlijm, dat het voorprogramma verzorgde en toonde hoe je creatief kan zijn met een bandopnemer.

Naar aanleiding van hun nieuwe cd, 'House with no home', toert Horse Feathers nu de halve wereld rond. Wie wil, kan hen achterna reizen en een deuntje meepikken in Texas. Voor alle anderen biedt www.myspace.com/horsefeathers een waardig alternatief.

Eigen^{eerst} gelijk

Clean

Toen universitaire programma's nog opgebouwd waren rond een jaarsysteem, waren deliberaties zonder meer noodzakelijk. Je kon onmogelijk verantwoorden een student een volledig jaar te laten verliezen omwille van één of twee kleine tekorten. Maar ondanks die ingebouwde veiligheidsklep bleef het jaarsysteem extreem hard voor de student. Een paar weken ziekte waren voldoende om een jaar opnieuw te moeten doen.

Elk systeem heeft zijn eigen logica. In een flexibel en gesemestrialiseerd bama-programma verdwijnt bovenstaande reden om deliberaties te handhaven. Verworven credits blijven verworven, zelfs als je maar net een voldoende haalt. Extra inspanningen worden alleen gevraagd om echte tekorten te remediëren. Indien dat in het ene jaar niet lukt, dan heb je in het volgende jaar opnieuw twee kansen. Indien dit gebeurt op het einde van de rit, dan moet je je het jaar nadien alleen nog inschrijven voor de vakken die vereist zijn voor de vervollediging van je diploma en kun je een andere nuttige besteding vinden voor de rest van je tijd.

Het resultaat van een zuiver creditsys-

teem is een zuiver diploma. De Europese richtlijnen vragen credits voor 180 studiepunten voor een bachelor en minstens 60 voor een master. Indien wij een bachelorgraad verlenen op basis van, bijvoorbeeld, 174 effectief behaalde studiepunten in plaats van 180, dan leveren wij minderwaardige diploma's af. Geen enkele student zal daar beter van worden. Temeer omdat de diplomasupplementen steeds in detail zullen beschrijven welke prestaties een afgestudeerde heeft geleverd. Dat ene tekort dat wordt kwijtgescholden moet maar eens net een domein betreffen waar een toekomstige werkgever veel belang aan hecht. De grote vrees dat die ene boeman onder de proffen je diploma kan gijzelen door je kwaadwillig te blijven buizen is volkomen ongegrond. Het is de taak van examencommissies om aberrant quoteringsgedrag te detecteren en in te grijpen waar nodig.

Hybriditeit is mooi in technologie en in biologie. Maar een mengvorm tussen het jaarsysteem en een creditsysteem is een gedrocht.

Jef Verschueren is decaan van de Faculteit Letteren en Wijsbegeerte

Geen buizen meer!

Deliberaties behoren bijna tot het verleden: aan de UA komt het zuivere creditsysteem stilaan uit de startblokken, met de faculteit Letteren en Wijsbegeerte op kop. Concreet houdt dat in dat studenten binnen deze faculteit voor elk vak een 10 moeten halen. Momenteel geldt het systeem enkel voor wie dit jaar aan een master of een bachelor is begonnen. Het Onderwijs- en Examenreglement (OER) laat de faculteiten vrij om al dan niet een zuiver creditsysteem toe te passen. Het zal echter niet lang meer duren vooraleer het systeem wordt doorgetrokken naar alle masters. De UA wacht nog op het standpunt van de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) om het systeem ook in te voeren in alle bachelors. *dwars* laat alvast twee verschillende stemmen aan het woord: vinden zij het zuivere creditsysteem *clean of tricky?*

Tricky

Het zuivere creditsysteem is geen gemakkelijk vraagstuk. Momenteel is dit systeem enkel mogelijk in de masterjaren. In deze keuze kan ik me vinden: een master is een gevorderde richting en de laatste springplank naar het (soms harde) beroepsleven. Voor de bachelor bestaat nog altijd een deliberatieprocedure op het einde van de drie jaren. Bachelorstudenten zijn vaak nieuw in het universitair systeem. En ja, iedereen begaat wel eens een mistap, maar dat dient genuanceerd te worden: het betreft studenten die na een tweede zit nog steeds niet geslaagd zijn voor een vak.

Het grootste probleem is volgens mij dat de Universiteit Antwerpen momenteel *cavalier seul* speelt. In vergelijking met andere universiteiten en hogescholen loopt de UA voorop. Dit kan mogelijk een terughoudend effect hebben op toekomstige studenten. De Studentenraad wacht daarom het standpunt van de VLIR af wat de bachelorjaren betreft. De Studentenraad pleit

voor een uniform facultair beleid en een duidelijke communicatie over dit systeem ten aanzien van alle professoren en studenten. Momenteel bestaat het zuivere creditsysteem in de master enkel binnen de Faculteit Letteren en Wijsbegeerte. De keuze ligt immers bij de faculteiten zelf en dat is oneerlijk tegenover andere studenten. Ook voor de bachelorjaren bestaat er per richting vaak een eigen regeling met allerlei getallenregeltjes. Dit alles zorgt voor te veel onduidelijkheid, zowel bij professoren als bij studenten.

Maar ik maak mij geen illusies: het zuivere creditsysteem zal er komen. De vraag is alleen wanneer. Het zuivere creditsysteem zal alleszins meer duidelijkheid brengen, in plaats van halfbakken regeltjes.

Pieter Boyden is secretaris van de Studentenraad

DE

B-KANT

VAN CINEMA

TEKST: CEDRIC VOETS, FOTO'S: MAXIE ECKERT

WORDT U SOMS OOK NEERSLACHTIG VAN DEZE GRAUWE, CYNISCHE WERELD? VREES NIET! INDIA HEEFT DE REMEDIE. NEE, NIET HARE KRISHNA, MAAR TALLOZE FILMSPOELEN GEVULD MET PASSIE, ENERGIE, DANS EN SCHRILLE SITARGELUIDEN. HET GOEDE NIEUWS: U VINDT ZE ALLEMAAL TERUG IN ANTWERPEN. NAMASTÉ.

Sinds het Oscarsucces van Danny Boyle's 'Slumdog Millionaire' - een intrigerend Indiaas verhaal over een straatjoch van de laagste kaste dat onverwacht miljonair wordt - kent Mumbai een ongekende piek qua internationale populariteit. De Bollywoodsensatie verspreidt zich als een zingend en dansend virus. Hollywoods kleine, vrolijke broertje heeft ons allen in het vizier. Aan de rode stip valt niet te ontkomen.

Little India

Het komt misschien als een kleine verrassing voor sommigen, maar Antwerpen beschikt over een bescheiden doch

“

Aan de rode stip valt niet te ontkomen

”

kleurrijke Indiase gemeenschap. Evenementen als het India Festival en het Durga Filmfestival zijn jaarlijks grootse verzamelplaatsen voor liefhebbers van de cultuur. Durga presenteert dit najaar samen met onder andere ccBe, het

Muhka en de Stad Antwerpen voor de derde keer “een waaier aan Indiase film en cultuur”. Sinds 2006 probeert ook Metropolis Antwerpen tijdens de zomerperiode enkele Indiase monsterhits in het programma te mengen, wat tot nu toe steeds uitverkochte zalen heeft opgeleverd. Kleinere shows en gespecialiseerde videotheken kunnen, met een scherp oog, gevonden worden doorheen Antwerpen.

No Sex

“De zaken gaan erg goed”, vertelt Asim Mujahid me. Enkele jaren geleden opende hij zijn videotheek 'Bollywood' in de Quellinstraat. Nu wordt hij beschouwd als de grootste bron voor Indiase cinema in Antwerpen. Zijn uitspraak is niet overdreven: zelfs tijdens het rustige namiddaguur waarop ik hem bezoek houden klanten hem bezig. Aan de toonbank staan enkele Belgische schoolmeisjes. Ze wil-

len weten waar ze de nieuwe Salman Khanfilm kunnen vinden. “Zijn films zijn zo romantisch”, hoor ik er eentje zeggen.

Het eerste jaar had Asim voornamelijk Indiase en Pakistaanse klanten, maar nu vormen ze een minderheid van het cliënteel. Steeds meer Belgen komen bij hem over de vloer, zelfs Franstalige. Asim merkt ook op dat er zeer veel Marokkanen en Turken zijn films komen huren. Waarom? “No sex”, antwoordt hij kordaat. Erg handig als je religie het verbiedt. “Bollywood is puur”, en dat is een zeer zeldzame eigenschap in onze samenleving.

Bollywood voor Dummies

De geschiedenis van de Hinditalige cinema is extensief en ingewikkeld, maar één ding is meteen duidelijk: Bollywood is kitsch. Beschouw dat maar als een compliment. Kleurrijke kostuums, nostalgische decors en zeemzoete dialogen zijn de bestanddelen van een formule waarvan nauwelijks wordt afgeweken. Het meest typerende van Hindi cinematografie is de uitgebreide zang- en dansroutine: het *item number*. Wanneer de acteurs en actrices beginnen te kwelen, klinken ze echter meestal plots

compleet onherkenbaar. Voor deze belangrijke scènes, gemiddeld zes à zeven per film, worden immers *playback singers* ingehuurd.

De geliefden naderen elkaar, de tedere muziek zwelt aan en plots duiken er een twintigtal dansers met hoge hoeden uit het gras. Een kus is nooit deel van het plan. De censuur in India laat dit soort gedrag immers niet vaak toe. Vergis je dus niet door de vele dvd-hoesjes met half-naakte dames: in de films gaat het er steeds keurig en zedig aan toe.

Dat op deze hoezen vaak sterren met dezelfde achternaam staan, is geen toeval. Zonen en dochters treden vaak in de voetsporen van hun ouders en meerdere generaties vormen zo samen een familieclan. Wat kan je anders verwachten van een land met een kastenstelsel?

Intussen heeft de invloed van Hollywood de strikte tradities wel al wat verzacht. Heftige actie en seksualiteit sijpelen steeds meer door naar de grote schermen in Mumbai. Geniet dus van Bollywood in haar onschuld zolang het nog mogelijk is.

Rioolpers

Mumbai heeft nauwelijks een riolering, laat staan een goede rioolpers. Er zou ook geen markt voor zijn. Bollywoodsterren worden immers beschouwd als halfgoden en ontvangen de bijna onvoorwaardelijke liefde van hun publiek. Showbizz is echter nogal saai zonder een sappige roddel af en toe.

Hoewel zijn ouders geen bloedverwanten zijn, werd superster **Hritik Roshan** geboren met een extra duim aan de rechterhand. Het genetische foutje werd echter nooit gecorrigeerd omdat dit fenomeen in Azië beschouwd

Asim Mujahid: “Bollywood is puur.”

wordt als een gelukssymbool. Ondanks, of net dankzij deze imperfectie, bereikt Roshans respectabiliteit als acteur steeds nieuwe pieken en verdienen zijn prestaties in de ogen van miljoenen *three thumbs up*.

Amithab Bachchan, beter bekend als The Big B, wordt bijna letterlijk verheven tot een godheid door zijn fans. Zo zou hij vrouwen zwanger kunnen maken door naar ze te staren. Tot nu toe is hij echter zijn penis blijven gebruiken, zoals een gewone sterveling.

Aishwarya Rai en **Abhishek Bachchan** sieren elke week de bladen als Bollywoods meest befaamde *celebrity couple*. Fans van Brangelina, kijk alvast uit naar de opkomst van ‘Abhishwarya’, zoals ze hopelijk nooit genoemd zullen worden.

Salman Khan is de *bad boy* van Bollywood. Met vier arrestaties, een celstraf van vijf jaar en drie aparte fatwa’s op zijn naam is hij die titel ook meer dan waard. Mocht je hem nog niet stoer genoeg vinden: in zijn vrije tijd jaagt hij graag op bedreigde diersoorten. ■

Vijf van de meest verhuurde Bollywoodfilms te Antwerpen: ‘Kabhi Khushi Kabhie Gham’ (‘Sometimes Happiness, Sometimes Sadness’), ‘Hum Tum’ (‘You and Me’), ‘Namaste Salaam’, ‘Veer Zara’ en ‘Dilwale Dulhania Le Jayenge’ (‘The Brave Lover Will Take The Bride’).

Talenten tentoon

TEKST: ARIADNE VAN DEN BROECK
FOTO'S: TIJL DE BOCK

Calamartes en Antartik, zoek de gelijkenis. Inderdaad, *art* is wat dit culturele koppeltje bindt. Maar was een bewogen maand voor de Antwerpse student. Van fervent kunstminnaar tot cultuurbaar, iedereen moest nederig knielen voor de charme van Calamartes en de muze van Antartik.

Het Calamartesfestival ontsproot uit het brein van enkele geëngageerde studenten aan de UA. Speelsterrein van hun culturele geesteskindje was het Hof van Liere tijdens de week van 9 tot en met 13 maart. In een authentieke spiegeltent werden honderden studenten dagelijks getraakteerd op een stevige portie entertainment pur sang. Culturele fijnproeverij, hoewel de meesten gulzig genoten van wat hen op het podium werd voorgeschoteld. Jazz, comedy, dichtkunst, zang, theater, muziek en dans: er is geen enkele artistieke discipline die niet langs de bühne is gepasseerd. Een heus festival binnen de muren van onze eigenste campus, een primeur die voor herhaling vatbaar is!

Antartik was een initiatief van de Associatie en richtte zich tot alle studenten van de hogescholen en de UA. Van 18 tot en met 21 maart kon je op ontdekkingsstocht langs de verschillende campussen om werken van kunstzinnige studenten te bewonderen. Een tentoonstelling van talenten die je langs de artistieke studierichtingen van de stad voerde. Acteurs, kunstenaars, componisten, dansers en modeontwerpers toonden het beste van zichzelf - voor één keer ook eens aan biologen, fysici en andere collega's - en maakten van Antartik een kunsthappening om u tegen te zeggen.

{Calamartes} Spiegeltent: Lady Linn and Her Magnificent Seven

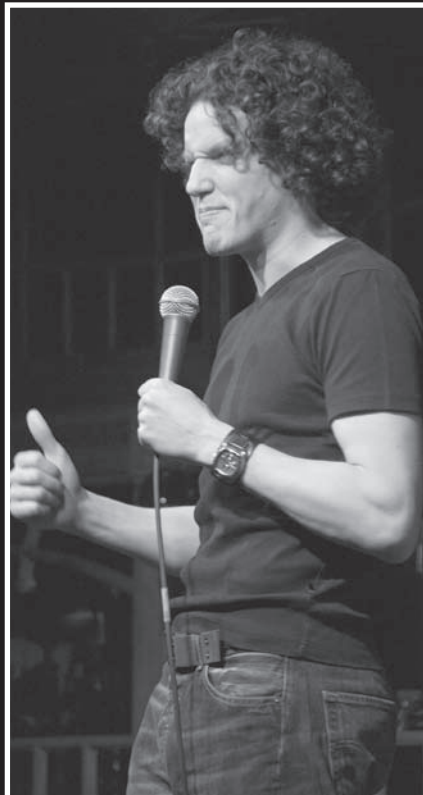
{Antartik} Drie Eiken: 'Kubus' van Jorgo Nico Mileos

{Antartik} De Meerminne: Emilie Pirlot

{Calamartes} Spiegeltent: Comedy Night

{Antartik} De Meerminne: 'Sol nicolich alonso'

{Calamartes} Eetstalletje

{Calamartes} Spiegeltent: debat 'Zonder gratis biervat geen zin in cultuur?'

TEKST: STIJN COOLS, FOTO'S: JONATHAN DEBEER

TAST NIET GRUWELIJK AAN

Interview met professor populaire cultuur Alexander Dhoest

BEDACHTZAAM KIJKT HIJ NAAR ZIJN KOFFIEMOK VAN 'THE SIMPONS'. "MIJN ABSOLUTE NUMMER ÉÉN IS 'SIX FEET UNDER'. MAAR IK BEN OOK ENORM FAN VAN HBO-SERIES ALS 'THE WIRE' EN 'DEADWOOD'."

Geen 'FC De Kampioenen' of 'Temptation Island' voor professor populaire cultuur Alexander Dhoest. Nochtans vindt hij die programma's vanuit professioneel oogpunt wel bijzonder fascinerend. In het boek 'Media/Cultuur/Identiteit' verzamelde hij samen met collega Hilde Van den Bulck de belangrijkste bijdrages van UA-onderzoekers over de media als bron van hedendaagse cultuur. Geen

kwaad woord over de avonturen van Borna, Xavier en Pascalleke, zo steekt hij van wal.

ALEXANDER DHOEST Vroeger was hoge cultuur de enige legitieme. Nu is daar gelukkig verandering in gekomen. Academici maken geen krampachtig onderscheid meer tussen hoge en lage cultuur. Mengvormen zijn alomtegenwoordig.

Veel mensen maken wel nog steeds het onderscheid tussen hoge en lage cultuur. Vaak heeft dat met persoonlijke smaak te maken. Sla de eindejaarsvraagjes van Humo er maar eens op na. Veel reality-tv zul je daar niet tegenkomen. Onze

smaak is erg sociaalwenselijk, of toch minstens gesocialiseerd.

Toch zit hoogopgeleid jong Vlaanderen iedere dinsdag en donderdag klaar om naar 'Temptation Island' te kijken.

DHOEST 'Temptation Island' is zo'n programma waar de gedeelde kijkervaring een meerwaarde biedt. Het wordt dan ook vaak in groep bekeken. Mensen nemen dan een ironische kijkhouding aan: lachen met mensen die compleet verschillen van hoe ze zelf zijn.

Daarnaast behandelt het programma thema's waar jongvolwassenen erg mee bezig zijn. Dan is er ook nog het sim-

pele plezier dat je kunt krijgen door naar 'Temptation Island' te kijken: het gewoon goed vinden. Daar hoeft je je niet voor te schamen.

Een miljoen tv-kijkers hebben er in ieder geval geen bezwaar tegen wekelijks drie kwartier 'FC De Kampioenen' uit te zitten.

DHOEST Het is fascinerend om te zien hoeveel succes 'FC De Kampioenen' heeft. Ik denk dat herkenbaarheid een heel grote rol speelt.

De voetb ploeg, de worstenfabrikant, de duivenmelker... De Vlaamse volksaard wordt wel erg dik aangezet.

DHOEST Het is nochtans niet alleen dat ty-

Alexander Dhoest

pisch Vlaamse dat ‘FC De Kampioenen’ zo herkenbaar maakt. In de serie wordt gebruik gemaakt van plots en personages die typisch zijn voor iedere sitcom, bijvoorbeeld de bazige huisvrouw en de man onder de sloef die in een misverstand verzeild geraken. Overal ter wereld maken komische series gebruik van dergelijke clichés.

Eigen aan het succes van ‘FC De Kampioenen’ is ook de vertrouwdheid. Mensen willen niet constant verrast worden door nieuwe dingen. Je kunt plezier

scheppen in het vertrouwde. Komische series zijn daar bijzonder goed in. Dat geldt ook voor zogenaamde alternatieve comedy als ‘Little Britain’. Daar komen ook vaak dezelfde figuurtjes en situaties terug.

Niettemin scoort ‘FC De Kampioenen’ een stuk beter dan alle alternatieve comedy samen.

DHOEST Het brede publiek vindt eigen fictie leuker. Dat heeft voor een groot deel met de taal te maken. Als een buitenlandse serie hier niet aanslaat, dan kan het volstaan de taal te veranderen en lokale acteurs te vragen. Dat geeft het gevoel typisch van hier te zijn.

‘Van Vlees en Bloed’ was een enorm succes.

DHOEST Dat was dan ook een *watercoolershow*. Of de Vlaamse variant: een show waar mensen op het werk rond de koffieautomaat over praten. Mensen voelen zich dan deel van een gemeenschap. Het leeft.

Digitale televisie staat een dergelijke gedeelde tv-ervaring meer en meer in de weg.

DHOEST Fictie komt vaak uit op dvd, zodat je het later kunt bekijken. Dan is er ook nog de commerciële omroep, de kabel, de satelliet, waardoor er veel meer zenders zijn om naar te kijken dan twintig jaar geleden. Toch zie je geen ra-

dicale veranderingen in het kijkpatroon. Er zijn programma’s die nog moeiteloos anderhalf miljoen kijkers halen. Maar er zal geleidelijk verandering in komen.

In de tijd van ‘Wij, Heren van Zichem’ was er maar één zender: de BRT. Iedereen keek op hetzelfde moment naar hetzelfde programma. Qua gedeelde kijkervaring kan dat tellen.

DHOEST Die generatie groeide op gebonden door een gedeelde kijkervaring. Media waren toen, ondanks hun vanzelfsprekende banaliteit, een belangrijke factor in het dagelijkse leven. En zijn dat nog steeds.

“**Dat de aanwezigheid van Mo in ‘Thuis’ zo opvalt, wijst toch vooral op een ontstellende afwezigheid van allochtonen op tv**”

BLOTE MADAMMEN ALOM

In welke mate hebben de media eigenlijk invloed op iemands identiteit?

DHOEST Dat is moeilijk te zeggen. Identiteit is een heel brede term. Het verwerkelijk zich op veel niveaus: er is zo iets als individuele identiteit, er is een collectieve identiteit. Het vormt zich en veran-

dert ook dagelijks.

Media dragen bij tot het vormen en veranderen van al die identiteiten?

DHOEST Op die vraag kan ik geen afdoend antwoord geven. Er is geen lineair model waar de media een impuls geven die dan opgepikt wordt door de ontvanger. Mediagebruikers gaan actief om met media: ze zijn kritisch en selecteren op inhoud. Identiteitsvorming is een complex samenspel van factoren, met de media als één van de factoren.

Wat nemen actieve mediagebruikers dan mee uit televisieprogramma’s?

DHOEST Vroeger wilden televisiemakers de kijkers echt opvoeden. Ik heb oudere kijkers geïnterviewd over ‘Wij, Heren van Zichem’. Dat programma maakte echt indruk. Ik denk niet dat de makers met het programma de kijkers opgevoed hebben, hoewel dat misschien de bedoeling was. Wel zijn ze erin geslaagd hun beeld van Vlaanderen mee vorm

“VTM brengt deftige commerciële televisie. Vergelijk dat maar eens met de Italiaanse commerciële televisie: blote madammen alom.”

te geven. De openbare omroep vertrok toen van een heel specifieke cultuureducatieve logica.

Het volk moest opgevoed worden.

DHOEST Nog steeds staat in de beheersovereenkomst ingeschreven dat de openbare omroep bepaalde taken moet vervullen: een Vlaamse identiteit propageren, kwaliteit brengen, voor diversiteit op het scherm zorgen. Dat komt voort uit het idee van sociale verantwoordelijkheid. Natuurlijk wordt de openbare omroep nu in grote mate afgerekend op kijkcijfers en het bereik van bepaalde groepen. Het is niet meer de oubollige, paternalistische instelling die het ooit was.

Was dat vroeger niet problematisch, een zender die de doorsnee Vlaming een identiteit moest aanmeten?

DHOEST Niet helemaal. Mensen hielden van het beeld dat de openbare omroep hen voorschotelde. Heel de cultuur was toen gericht op streekliteratuur, waar dan fictiereeksen van gemaakt werden. Mensen keken er niet met tegenzin naar, integendeel.

Daar is natuurlijk verandering in gekomen. In de jaren 80 maakte de Nederlandse televisie een enorme opgang. Toen kwam VTM er nog bij. Opmerke-

lijk is dat de BRT in de jaren 80 aan dat typisch Vlaamse is blijven vasthouden. Mensen keken graag naar historische Bokrijkfictie. Het was een beproefd recept voor succes. Praktisch was het ook gewoon gemakkelijker en goedkoper bestaande volksliteratuur te verfilmen, eerder dan bijvoorbeeld een moeilijke conceptuele roman.

VTM is niet gebonden aan een beheersovereenkomst en is dus niet verplicht kwaliteit te leveren. Vanuit een louter commerciële instelling geven ze cultuur mee vorm.

DHOEST Amerikanisering was het grote schrikbeeld toen VTM begon. Maar VTM heeft van in het begin dat typisch Vlaamse van VRT overgenomen. VTM is ook helemaal niet plat commercieel. Het brengt deftige commerciële televisie. Vergelijk dat maar eens met de Italiaanse commerciële televisie: blote madammen alom.

Vooraf VT4 en 2BE zijn boodschappers van de amerikanisering.

DHOEST Echt verontrustend lijkt me die amerikanisering niet. Ik kijk ook naar VT4. Ik denk niet dat dat mijn culturele identiteit gruwelijk aangetast heeft.

ARTIFICIËLE MO VRT moet ook diversiteit in de hand werken.

Vaak lijkt dat zich te beperken tot een krampachtige poging.

DHOEST Het komt inderdaad vaak geforceerd over. Maar volgens mij komt het geforceerd over omdat wij het niet gewoon zijn. Dat de aanwezigheid van Mo in ‘Thuis’ zo opvalt, wijst toch vooral op een ontstellende afwezigheid van allochtonen op tv.

Het is belangrijk diversiteit te promoten, artificieel of niet. Een personage als Mo in een serie met bijna één miljoen kijkers zal veel meer doen voor de multiculturele samenleving dan een heleboel affiches. Het draagt misschien niet zo’n expliciete boodschap, maar het verandert toch iets bij mensen.

Hoe denken allochtonen eigenlijk over Mo?

DHOEST Er is niet zoiets als een typische allochtoon natuurlijk. Er is een groot verschil in reacties. Sommigen vinden hem veel te verwesterst. Anderen vinden Mo dan weer een wandelend cliché omdat hij gebrekkig Nederlands praat. Eigenlijk is niemand echt tevreden. Het beste zou zijn allochtonen gewoon in de banaliteit van tv te integreren: als kandidaat in Blokken of als specialist in het journaal. En dan niet als specialist over een typisch multicultureel thema, maar over iets doodgewoon.

Allemaal SAM kortom.

DHOEST Over geforceerd gesproken. De VRT probeerde met ‘Allemaal SAM’ de sociale cohesie te verhogen. Afgezien van ‘Fata Morgana’ is dat een grandioze flop geworden. Enkel een boodschap brengen, dat werkt niet. Het moet ook een goed format hebben. En het mag er niet te dik opliggen. Ik denk dat alle tv-kijkers een gevoelige bullshitdetector hebben ontwikkeld in de loop der jaren. Maar goed ook. ■

‘Media/Cultuur/Identiteit. Actueel onderzoek naar media en maatschappij’, red. Hilde Van den Bulck & Alexander Dhoest, Academia Press, 2008
(www.academiapress.be – info@academia.be)

Moi pas parler français

TEKST: KIRSTEN CORNELISSEN
ILLUSTRATIE: SARAH SCHRAUWEN

GEEF DE ZOEKTERMEN 'FRANS', 'STUDENTEN' EN 'KENNIS' IN OP GOOGLE EN JE KOMT UIT BIJ ADJECTIEVEN ALS 'BELABBERD' EN 'BESCHAMEND'. HET PROBLEEMKIND FRANS WERD AL MEERMAALS OPGERAKELD, DOOR LINGUIÏSTEN MAAR OOK DOOR BEDRIJFSLEIDERS. MET HET ENGELS - DE TAAL DIE IEDEREEN DÉNKTE TE KUNNEN - IS HET NIET VEEL BETER GESTELD, ZO WEES ONDERZOEK BIJ STUDENTEN UIT. VOOR SOMMIGEN EEN REDEN OM TAALVAKKEN IN TE LASSEN, OOK VOOR EXACTE WETENSCHAPPERS. QUOR?!

Meer dan 80 procent van de Brusselse bedrijven gebruikt minstens drie talen in hun communicatie met economische partners. Universiteiten proberen steeds meer aan de noden van die arbeidsmarkt te beantwoorden, volgens het (soms gecontesteerde) principe van de 'arbeidsmarktinzetbaarheid'. Toch leveren ze meer dan eens krakkemikkige knobbels af. Dat talen belangrijk zijn, daar is de academische wereld het zo goed als unaniem over eens. Of verbredend taalonderwijs ook de verantwoordelijkheid is van de universiteit, ligt moeilijker.

Moi trouver trop cher

"Als mijn kinderen op eigen initiatief een taal cursus zouden willen volgen, zou ik dat vermoedelijk wel duur vinden." Aan het woord is Pol Cuvelier, voorzitter van de Raad van Bestuur van Linguapolis. "Onze visie is dan ook dat talen breder in het curriculum verankerd moeten worden. Dat is sociaal wen-

selijk en er is veel vraag naar vanuit de arbeidsmarkt." Linguapolis is het taleninstituut van de UA, waar een intensieve cursus buiten het curriculum (60 uur) al gauw 300 euro kost. Het instituut wordt daar immers niet voor gesubsidieerd. Van 2007 tot nu volgden zo'n 450 studenten en vooral doctorandi op eigen houtje een cursus aan Linguapolis, voornamelijk uit de opleidingen Rechten, Scheikunde en Biologie.

“
Het wordt weer schrappen in
de wetenschappelijke opleidingsonderdelen,
of we zadelen de studenten op met extra colleges
”

Avec des cheveux

Talen binnen het curriculum zijn schaars. Momenteel worden binnen een aantal opleidingen als Rechten, Geneeskunde en TEW taalvakken georganiseerd, al dan niet onder de verantwoordelijkheid van Linguapolis.

Exacte wetenschappers en Frans, dat doet nogal makkelijk denken aan *français avec des cheveux sur*. In de faculteit Wetenschappen is er geen sprake van taalvakken. Wel worden jaarlijks idealiter twee gastdocenten per faculteit uitgenodigd en poogt de universiteit 10 à 20 procent van de studenten op buitenlandse studiereizen te sturen, een percentage dat in sommige faculteiten nog lang niet binnen handbereik is.

Tegenwind

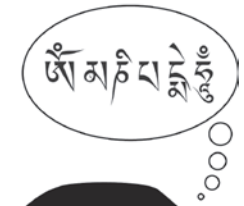
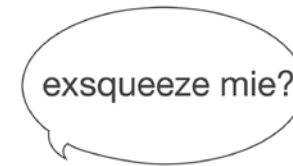
Op vraag van de farmaceutische bedrijven in het Brusselse voerde Biomedische Wetenschappen sinds dit jaar naast een module Engels ook het keuzevak 'Communication en français' in voor de master, bestaande uit achttien uur theorie en tien uur oefeningen. "Dat is niet bijster veel", zegt de voorzitter van de onderwijscommissie Filip Lardon, "maar studenten signaleren wel dat de cursus helpt. Vooral de praktische vaardigheden krijgen de nadruk." De reacties van de studenten zijn voor het merendeel positief, hoewel ze aangeven eerder presentatietechnieken te leren dan de taal zelf.

Aan de invoering van het keuzevak ging nochtans een kleine lijdensweg vooraf. Aanvankelijk werd Frans verplicht, maar dat zorgde voor veel tegenwind. "Eén student maakte behoorlijk wat tumult door te stellen dat nagenoeg alle studenten tegen waren en deed alsof hij de mening van de volledige studentengroep vertegenwoordigde. In feite speelde hij *cavalier seul*: de student, een Nederlander, had weinig achtergrondkennis van het Frans", vertelt Lardon. Nu wordt het Franse vak naast ►

“

**Het is een kwestie van willen
maar niet kunnen**

”

een module ‘Scientific English’ aangeboden, zodat studenten één taal moeten kiezen. “Het is de vraag of we niet beide talen moeten combineren. Maar dan wordt het weer schrappen in de wetenschappelijke opleidingsonderdelen, of zadelen we de studenten op met extra colleges. Het programma zit nu al vol.”

Willen maar niet kunnen

“Over het nut en onnut van taalvakken wordt tot in den treure gepraat”, stelt professor Walter Weyns van de faculteit Politieke en Sociale Wetenschappen. In de tweede bachelor wordt daar een verplicht taalvak Frans en Engels van zes studiepunten gedoceerd. Binnen en tussen de departementen lopen de standpunten hierover uiteen.

Sommige visitatierapporten suggereren een uitbreiding van het taalonderricht. Een deel van de professoren meent dat zo’n instrumenteel vak niet tot de kern van de opleiding behoort; anderen pleiten juist voor een behoud van het taalvak omwille van het profiel van de opleiding.

Anderstalige, vakspecifieke opleidingsonderdelen die niet onder de noemer ‘taalvakken’ vallen, zijn ook een piste. In elk geval beginnen studenten die weinig of geen Frans (en Engels) in hun vooropleiding genoten met een handicap. Die studenten zouden de mogelijkheid krijgen om een taal naar eigen keuze te volgen aan Linguapolis. “Geen ideale situatie”,

meent Walter Weyns.

Bij de studenten PSW wordt het taalvak met gemengde gevoelens ontvangen: “Je kent dat, we zitten in een grote aula en het zijn steeds dezelfde die antwoorden. Maar een docent Frans horen praten, frist je woordenschat wel op.” De studenten zouden ook niet gestimuleerd worden om een studie-ervaring in Wallonië of Frankrijk op te doen. Zo zijn er maar twee plaatsen voor Erasmus in Frankrijk. Sommige studenten bemerken dat ze speciaal naar Antwerpen kwamen voor de talen. “Volgens het nieuwe voorstel van het departement Sociologie zouden alle verbredende vakken, zoals Psychologie en Frans, optioneel worden. Hoeveel mensen gaan Frans dan nog kiezen?”

Weyns klaagt over het gebrek aan wisselwerking tussen de taaldocenten en de docenten die een ‘kernvak’ geven: “Er wordt te weinig ingespeeld op de mogelijkheid om teksten door te spelen.” Ook het tekort aan personeel en de grote lesgroepen die daar het gevolg van zijn strooien roet in het eten. “Het is een kwestie van willen maar niet kunnen”, besluit Weyns.

English everywhere

Als er al discussie is over een taalvak Engels (of Frans) van enkele luttele uren per week, wat voor reacties leveren Engelstalige masters dan op? Deels om de taalbeheersing te

verbeteren, maar vooral om internationale studenten te kunnen ontvangen, zijn er plannen om masters gedeeltelijk of volledig in het Engels te organiseren. Die vraag leeft vooral bij TEW en in de exacte wetenschappen, waar afgestudeerden vaak op internationale markten terechtkomen.

Professor Pol Cuvelier van Linguapolis ziet de grote voordelen van internationalisering, maar is geen onverdeelde voorstander van uitsluitend Engelstalige masters: “Internationaliseren is goed, net als het optimaliseren van de kennis van het Engels. Maar het zou stom zijn om de lokale belangstellingssferen te verwaarlozen en instromende studenten af te schrikken. Als je Belgische economie studeert en je doet dat alleen door een Amerikaanse bril, dan kan je beter thuis blijven.”

Of er dan ook een voorbereidend vak Academisch Engels georganiseerd moet worden, ligt nog open. “De noodzaak daarvan moeten we zeker onderzoeken”, stelt Filip Lardon. Linguapolis biedt momenteel al een cursus Engels aan voor docenten. Die kan ook opengesteld worden voor studenten maar daar hangt een prijskaartje aan. En voegt Cuvelier toe: “Soms kan dat wenselijk zijn. Maar we moeten niet gek doen. Vlaamse docenten en studenten opleiden om tegen elkaar in het Engels te converseren, dat heeft iets raars.”

Het beschamende Frans en Engels zijn voorlopig dus nog niet verbannen uit studentikoze monden. ■

België wil DE WERELDBEKER

{ Hoewel er nog geen voetbalstadions zijn. }

FLORIS GEERTS & CHARIS DE CRAENE
ILLUSTRATIE: TIM BOERS

WILLEN BELGIË EN NEDERLAND DE WERELDBEKER VOETBAL IN 2018 BINNENHALEN, DAN MOETEN ZE UITERLIJK OP 14 MEI 2010 HUN KANDIDATUUR BIJ DE FIFA INDIENEN. HET GROOTSTE STRUIKELBLOK AAN BELGISCHE ZIJDE ZIJN DE STADIONS. TOT OP HEDEN VOLDOET GEEN ENKEL VOETBALSTADION AAN DE VEREISTEN. DWARS MAAKT DE VOORLOPIGE BALANS OP: MAKEN BELGIË EN NEDERLAND KANS OM DE WERELDBEKER TE ORGANISEREN OVER NEGEN JAAR?

Reeds in 2006 kondigde Alain Courtois, toernooidirecteur van Euro 2000, aan dat België samen met Nederland de wereldbeker in 2018 wil organiseren. Die uitspraak leek iets te voorbarig, maar toen ook Nederland zich in juli 2007 achter het project schaarde, konden beide buurlanden hun kandidatuur voorbereiden. Eind 2007 stelde Courtois het project 'Beltomundial 2018' voor aan de politieke en financiële wereld. In maart werden de Belgische en Nederlandse commissie, die voorheen alles afzonderlijk voorbereidden, in elkaar geschoven. Deze gezamenlijke commissie zal de kandidatuur van de Lage Landen afwerken en in mei 2010 indienen bij de wereldvoetbalbond FIFA. In december 2010 maakt die op haar beurt bekend wie de wereldbeker voetbal in 2018 en 2022 mag organiseren.

Naast België en Nederland hebben nog tien andere potentiële organisatoren hun kandidatuur ingestuurd. De grootste con-

currenten voor de Lage Landen zijn Australië, Engeland en de gezamenlijke kandidatuur van Spanje en Portugal. Naar alle waarschijnlijkheid wordt de wereldbeker van 2018 in Europa gespeeld, waardoor Australië meer kans maakt de wereldbe-

Nederland heeft meer grote voetbalnamen dan Engeland of Spanje

ker in 2022 binnen te halen. Ook Rusland stelde zich kandidaat. Hoewel de Russen genoeg financiële daadkracht hebben, zijn de logistieke problemen te groot. "Rusland heeft te kampen met elf verschillende tijdzones. Daardoor zouden er te veel nieuwe luchthavens moeten komen", zegt persverantwoordelijke van Beltomundial 2018 François Colin.

Nu probeert men zoveel mogelijk landen te overtuigen om zich achter het project van België en Nederland te scharen. Zo was er een Belgisch-Nederlandse delegatie aanwezig op de algemene vergadering van de Afrikaanse voetbalbond en op het landenkampioenschap in Ivoorkust. Naast het zoeken van hulp voor het organiseren, wordt er ook reclame gemaakt voor de steun die 'onze' organisatie van de wereldbeker samen met de Proleague zal verlenen aan twintig ontwikkelingslanden.

Geen gezamenlijke kandidaturen

Eind januari zei de voorzitter van de FIFA, Sepp Blatter, dat de FIFA gezamenlijke kandidaturen zal verwerpen. België en Nederland blijven echter bijzonder kalm bij deze uitspraak. "Blatter doelde duidelijk op de co-organisatie van Spanje en Portugal. Grote landen zoals Spanje, die in staat zijn de wereldbeker alleen te organiseren, moeten dat volgens hem ook alleen doen", ▶

verduidelijkt Colin. Tijdens een gesprek met de Belgisch-Nederlandse delegatie had Blatter zich zeer lovend uitgelaten over de kandidatuur van de Lage Landen. Hij herhaalde zijn lof tijdens de Olympische Spelen en in het Europese parlement. Voorlopig wordt er geen rekening gehouden met de mogelijkheid dat België en Nederland wel eens naast de beker zouden kunnen grijpen. "We gaan 100% voor de wereldbeker in 2018 of 2022. Wat we doen als we die niet halen, zien we dan wel", aldus Colin.

"Onze zwakte is onze sterkte. België en Nederland zijn klein, maar slaagden er met Euro 2000 wel als eerste in om een EK rendabel te maken. De Lage Landen hebben op die manier de weg geplaveid voor andere kleine landen", dixit Colin. "Een ander voordeel is dat er bij de 24 leden van het uitvoerend comité van de FIFA ook heel wat kleine landen zitten." Ons sportieve wereldbekerverleden en het feit dat België en Nederland de FIFA mee hebben opgericht, spelen uiteraard ook in ons voordeel. Nederland staat daarenboven op de derde plaats van de FIFA-ranglijst. "Het grote aantal voetbalcoryfeeën die zich achter het project zetten en nog zullen zetten, is verbluffend. Ik durf stellen dat Nederland alleen al meer grote namen kan leveren dan Engeland of Spanje", verklaart Colin. Alain

“ We gaan 100% voor de wereldbeker in 2018 of 2022. Wat we doen als we die niet halen, zien we dan wel ”

Courtois gelooft dan weer dat de centrale ligging van België en Nederland een groot voordeel biedt. Dat Brussel de Europese hoofdstad is, zal ook worden uitgespeeld.

Gebrek aan Belgische stadions

Voorlopig is er geen enkel stadion in België

dat voldoet aan de vereisten om er wereldbekerwedstrijden te laten doorgaan. Het belangrijkste criterium is de minimumcapaciteit van 40 000 toeschouwers. Naar aanleiding van Euro 2000 trok de overheid slechts 32 miljoen euro uit voor de bouw van en verbouwingen aan de voetbalstadions. Vlaams minister van Sport Bert Anci-

aux voorziet nu al een duwtje in de rug van 50 miljoen euro. De financiële kant van de zaak is dan ook niet echt het probleem, de locatie van de nieuwe stadions wel.

Roger Vanden Stock, voorzitter van RSC Anderlecht, gooide midden februari de knuppel nog maar eens in het hoenderhok. Anderlecht zou wachten op de komst van de wereldbeker om te beslissen of het een nieuw voetbalstadion zou bouwen. Komt dat er niet, dan blijft Anderlecht in het Astridpark spelen en zal het zijn huidige stadion verbouwen. Ondertussen besliste Anderlecht dat het sowieso zijn Constant Vanden Stockstadion zal uitbreiden om er 35 000 à 40 000 toeschouwers een plaats te geven. Volgens Colin probeert de Anderlechtpreses met deze zet druk uit te oefenen op de verschillende overheden. De verbouwing zou immers een te dure tussenstap zijn voor Anderlecht, want er komt zeker een nieuw voetbalstadion in Brussel voor meer dan 40 000 toeschouwers.

Ook in Brugge, Charleroi, Luik en Antwerpen vindt men voorlopig geen nieuwe locatie voor een voetbalstadion. Club Brugge, dat het verst gevorderd is met een bouwproject, wil een nieuw multifunctioneel stadion in Loppem neerpotten. Een deel van het complex zou onderdak verlenen aan een winkelcentrum en kantoorruimtes.

Club Brugge heeft ook al een locatie gevonden in Loppem, maar die is nog een landbouwzone en maakt deel uit van de zogenaamde groene rand rond Brugge, waar een nieuw stadion en vooral een winkelcentrum niet in passen. "Clubs kunnen ook creatievere manieren zoeken om een deel van het stadion te financieren. Naast winkelcentra heeft het voetbalstadion in Basel (*dat voor Euro 2008 is gebouwd, nvdr.*) ook nog bejaardenflats", zegt Colin. Voor het stadion in Loppem is er een wijziging in het westplan nodig. Als er in Brugge of elders toch geen nieuw stadion komt, betekent dat nog niet de doodsteek voor onze kandidatuur voor de wereldbeker. "In totaal moeten er twaalf stadions zijn. Voorlopig zullen er in beide landen zes stadions zijn, maar een 5/7-verdeling kan ook. Ik maak me geen zorgen: die stadions komen er", vertelt Colin.

Stadion in Antwerpen

Op dit moment zijn er in Antwerpen drie mogelijke locaties voor het nieuwe voetbalstadion. De droogdokken, het Mexico-eilandje en Petroleum-Zuid zijn de kanshebbers. "Elk van die locaties heeft zijn eigen knelpunten", klinkt het op het kabinet van Ludo Van Campenhout, schepen van ruimtelijke ordening.

"Pas wanneer duidelijk is welke oplossingen er gevonden kunnen worden en wie daar de (financiële) verantwoordelijkheid voor wil dragen, zal kunnen beoordeeld worden welke locatie het meest haalbaar is."

Toch kwamen er reeds berichten dat Petroleum-Zuid als locatie de beste optie zou zijn. Hierdoor zouden feestzaal Petrol en Scheld'apen wellicht verdwijnen en hun deuren elders moeten openen. Samen met de stad zoeken ze naar alternatieven. Hoe het stadion er gaat uitzien weet men ook nog niet. Bij de overwinning van de gemeenteraadsverkiezingen in 2006 droomde Ludo Van Campenhout al luidop en wat voorbarig van een stadion in de vorm van een diamant. "We willen eerst definitief uitsluitel over de locatie hebben, pas dan zal de markt geraadpleegd worden. De stad streeft wel, net als in alle andere stedenbouwkundige dossiers, naar de hoogste architecturale en stedenbouwkundige kwaliteit." De serieuze kater die Antwerpen te verduren kreeg na Euro 2000, toen Genk een nieuw stadion kreeg, is blijkbaar weggewerkt. ■

VVS verdappert

Nieuw elan voor Vlaamse studentenvertegenwoordiging

De Algemene Vergadering van de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) heeft een nieuwe Raad van Bestuur verkozen. Meteen werd het ontslag van de oude Raad van Bestuur aanvaard. Gehoopt wordt dat de Vlaamse studentenvertegenwoordiging eindelijk een fatsoenlijke doorstart kan maken na maanden van interne strubbelingen.

TEKST: STIJN COOLS, ILLUSTRATIE: SEBASTIEN GREFFE, FOTO: VVS

VVS is de koepel van de Vlaamse studentenraden. De organisatie moet de stem van de Vlaamse student laten horen in beleidsdossiers die het hoger onderwijs aanbelangen.

De Raad van Bestuur, waarvan de leden verkozen zijn, is verantwoordelijk voor de dagelijkse leiding van de organisatie. De Algemene Vergadering, die bestaat uit vertegenwoordigers van verschillende studentenraden, verzorgt de werking van de organisatie en neemt gezamenlijke standpunten in. Vijf professionele stafmedewerkers moeten helpen die ingenomen standpunten te realiseren.

Aftakelen

Eind december besloot het merendeel van de Leuvense studentenraden, verenigd in StAL, uit VVS te stappen. De belangrijkste breekpunten waren een gebrekkige achterbanwerking, een aftakelende representativiteit en te veel macht voor de stafmedewerkers tegenover de Raad van Bestuur en de Algemene Vergadering. Ook de politiek linkse koers van VVS stond StAL niet aan.

Geconfronteerd met deze kritiek zag de Raad van Bestuur van VVS zich genoodzaakt op te stappen. "We hadden niet het gevoel het vertrouwen van de Algemene

Vergadering te genieten”, klonk het. Niet iedereen vond dat collectieve ontslag een goed idee. Zo liet de KHKempen weten dat een motie van wantrouwen of een gedeeltelijk ontslag van de Raad van Bestuur volstond.

“Al reeds van bij het begin stelden wij ons vragen over de wens tot het voltallige ontslag van de Raad van Bestuur. Voor ons is dit een voorgekauwde vraag, vertrekkende vanuit enkele leidende studentenraden of -vertegenwoordigers die reeds jaren overduidelijk tegen VVS zijn”, schrijft KHK in een open brief, hiermee de Gentse (GSR) en Leuvense (LOKO) universitaire studentenraden in het vizier nemend.

Machtsspelletjes

Het opstappen van StAL en het daaropvolgende ontslag van de Raad van Bestuur il-

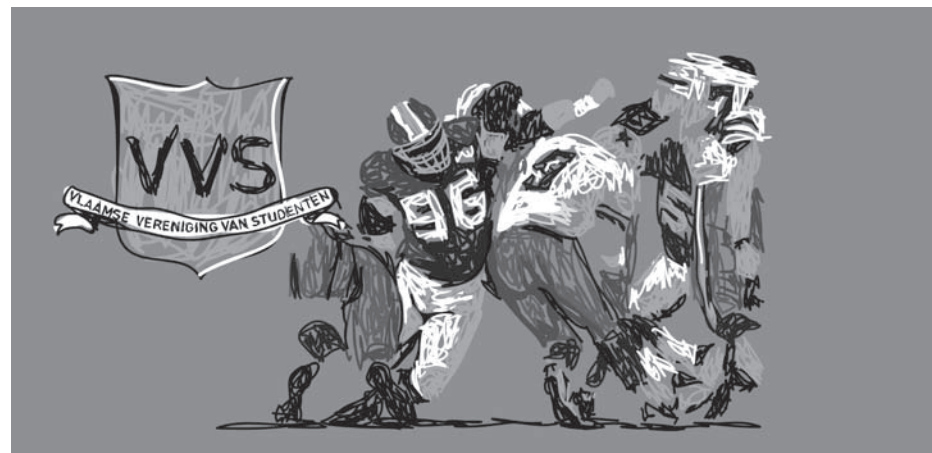
ten dan ook door middel van rondetafelgesprekken de organisatie te hervormen. De gesprekken begonnen in januari en lopen nog steeds door. Een tiental vertegenwoordigers van de belangrijkste studentenraden zit regelmatig samen rond de tafel. Er wordt dan gepraat over bijvoorbeeld de hervorming van het personeelsbeleid.

KHKempen vindt een dergelijk rondetafelsysteem weinig optimaal. “De belangen die in de rondetafel worden behartigd, zijn meer ingegeven door verscheidene machtsspelletjes waarbij studentenraden die VVS eerder al dan niet hebben verlaten opnieuw proberen de macht in handen te krijgen.” De KHKempen verwijt LOKO en GSR te veel een eigen koers te varen. “Wij hebben sterk het gevoel dat er met afwijkende meningen geen rekening gehouden wordt.”

“**Het is een goede tijdelijke oplossing. Deze Raad van Bestuur blijft toch maar tot in juni aan**”

lustreerden dat VVS niet meer naar behoren functioneerde. De studentenraden beslo-

De KHKempen schrijft: “De aanwezigheid van slechts een beperkt aantal deelnemers

in de onderhandelingen wijst in de richting van een ongeoorloofde poging om een nieuw VVS op te richten, zonder invloed van anderen. Wij kunnen dan alleen maar veronderstellen dat dit alles ter behartiging van de belangen van slechts een deel van de studenten (of studentenraden) was.”

Bestuursadvies

Door het collectieve ontslag van de Raad van Bestuur moest de Vlaamse studentenvertegenwoordiging op zoek naar nieuwe bestuurders. De rondetafel gaf vóór de feitelijke verkiezing al advies over de samenstelling van die nieuwe Raad van Bestuur. Het was aan de Algemene Vergadering om te beslissen of het advies van de rondetafel gevolgd zou worden.

Het Leuvense studentenblad VETO tekent

volgende getuigenis van een insider op over de totstandkoming van het advies: “Het was belangrijk dat het nieuwe bestuur gedragen werd door alle studentenraden, die overigens zelf met namen mochten afkomen. Er is geschermd met veto’s tegen bepaalde personen en de discussies waren bij wijlen heftig en in blok. We hebben gezocht naar een consensus. Iedereen kon zich vinden in deze Raad van Bestuur.”

Zes kandidaturen kwamen aan bod op de Algemene Vergadering. Initieel stelden ook de afscheidnemende voorzitter Gertie De Fraeye en bestuurslid Walid Moustamandi zich kandidaat. Zij werden echter buitenspel gezet door rondetafel.

De Algemene Vergadering koos uiteindelijk voor de vijf kandidaten die de rondetafel

had vooruitgeschoven. Kandidaat nummer zes, Frederik Lowie, moest zonder noemenswaardige steun de aftocht blazen.

Ex-LOKO-voorzitter Klaas Keirse mag zich opmaken voor een ambt als voorzitter van de Raad van Bestuur. Zijn toenmalige LOKO-ondervoorzitter Bert Vandenkendelaere

volgt hem.

Thijs Verbeurgt (UGent) maakt zijn debuut als bestuurslid van VVS. Twee oudgedienden uit de ontslagnemende Raad van Bestuur keren terug in de nieuwe Raad van Bestuur: de nieuwe ondervoorzitter Jonas Vincken en Julie De Fraeye, respectievelijk

De nieuwe Raad van Bestuur van VVS: (van links naar rechts) Thijs Verbeurgt, Julie De Fraeye, Bert Vandenkendelaere, Klaas Keirse en Jonas Vincken.

van de UA en de UGent. Beiden werden met unanimité van stemmen verkozen.

De Antwerpse invalshoek

Jeroen Vansina, voorzitter van ASRA (Associatie Studentenraad Antwerpen), is gematigd tevreden met de nieuwe Raad van Bestuur. “Het is een goede tijdelijke oplossing. Deze Raad van Bestuur blijft toch maar tot in juni aan.”

Een van de grote bekommernissen van Vansina was de ondervetegenwoordiging van hogescholen. De huidige Raad van Bestuur is niet meteen het schoolvoorbeeld van het tegendeel. Vansina: “Hou er rekening mee dat Julie De Fraeye nog aan de Plantijn Hogeschool gestudeerd heeft. Zij is vertrouwd met de positie van de hogescholen.”

Vansina had ook bedenkingen bij de volledig mannelijke Raad van Bestuur die de rondetafel in eerste instantie adviseerde. “Met de komst van Julie is er natuurlijk een vrouwelijke toets aan gegeven. Gelukkig maar.”

Opvallend is dat op de Algemene Vergadering de Antwerpse studentenraden danig ondervetegenwoordigd waren. Alleen de Karel De Grotehogeschool tekende present. Van de Universiteit Antwerpen geen spoor.

Volgens Vansina is daar een heel eenvoudige verklaring voor: “Met ASRA hadden we op de dag van de verkiezing al een andere activiteit gepland. Er kwam een externe spreker. Dat konden we moeilijk afzeggen. Het was wat ongelukkig gepland, dat wel.”

Een reactie van Jonas Vincken, lid van de Raad van Bestuur: “De UA-vertegenwoordiger, Bart Braem, doet al lange tijd goed werk, maar tot voor kort leek het alsof de Antwerpse studentenraad VVS niet zo nauw opvolgde. De laatste tijd lijkt daar verandering in te komen en ik hoop van harte dat die tendens zich doorzet. Er worden erg belangrijke dingen beslist op Vlaams niveau en het zou jammer zijn als de UA-studenten daar niet genoeg op kunnen wegen.”

Het kersverse bestuur laat zich niet tegenhouden door de minimale Antwerpse aanwezigheid. Voorzitter Klaas Keirse liet na zijn verkiezing het volgende optekenen: “Eind april komen alle onderwijsministers uit de Bolognaruimte samen in Leuven en kort daarna zijn het Vlaamse en Europese verkiezingen. Het zijn dus erg belangrijke tijden voor studenten en we moeten nu meer dan ooit met één stem spreken. Daar ligt de lat voor deze ploeg.” De Vlaamse studentenvertegenwoordigers houden in ieder geval de adem in. ■

OP TIJD WETEN WANNEER JE MAG ZWETEN

TEKST: MAXIE ECKERT

“Schandalig!”

Gentse studenten deden het ons voor: de snelle groei van de Facebookgroep ‘Meer treinen tussen West-Vlaanderen en Gent op zondag en vrijdag!’ heeft de NMBS behoorlijk onder druk gezet. Resultaat: sinds december rijden extra treinen tussen Gent en De Panne. Voor ontevreden UA-studenten is er de Facebookgroep ‘De UA deelt haar examenroosters veel te laat mee’. Facebook maakt het mogelijk: studenten komen in opstand tegen de deadlines voor de bekendmaking van examenroosters. Binnen een week telde de groep meer dan 800 leden. Met name de uiterste data voor de mededeling van de examenroosters voor het eerste semester en de tweede zittijd, respectievelijk 15 december en 1 augustus, vinden de meesten te laat. Op het prikbord wemelt het van de boze berichten: “In Gent weten de studenten al in het begin van het academiejaar wanneer hun examens vallen, en zelfs wanneer zij tweede zit hebben. Hoe kan het dat de UA daar niet in slaagt?” Op 7 december schrijft een student: “Wij hebben er nog steeds het raden naar... Schandalig!”

Ook offline zijn veel studenten niet te spreken over de data voor de bekendmaking van de examenroosters. Eén van hen is Nathalie, studente Diergeneeskunde. “Voor een belangrijk examen hebben wij tijdens de examenperiode in januari soms slechts twee vrije dagen. Aan die vakken wil je vanaf begin december meer tijd besteden. Maar op dat moment weten wij niets over de spreiding van de examens of met welk vak we starten. Ironisch genoeg moedigt de UA wel de studenten aan om lange termijnplanningen te maken.”

De Studentenraad onderneemt actie voor snellere examenroosters

Dit zegt het examenreglement

Artikel 13.6.6 van het onderwijs- en examenreglement schrijft de uiterste datum van bekendmaking voor: “De gedetailleerde roosters worden tijdig en zo vroeg mogelijk bekendgemaakt en dit ten laatste op 15 december voor de examenperiode op het einde van het eerste semester, ten laatste op 1 april voor de examenperiode op het einde van het tweede semester en ten laatste op 1 augustus voor de examenperiode van de tweede examenzittijd.”

Wie is hier traag?

Stel dat professoren vroeger doorgeven wanneer zij tijdens de examenperiode op congres zijn. Stel dat de lokaalreservatie vlotter verloopt. Stel dat de webmaster de examenroosters onmiddellijk na ontvangst op de UA-website plaatst. Zouden studenten hun examenroosters dan sneller in handen hebben? Nee. De vertragende factor is de administratieve molen van de UA, en het is voor ù dat zij haar tijd neemt. Sinds de invoering van het bama-systeem kunnen studenten een studietraject afleggen dat ze zelf hebben samengesteld, het 'geïndividualiseerd traject', oftewel GT. Volgens het Onderwijs- en Examenreglement (OER) moet de aanvraag voor een GT ten laatste op 1 oktober ingediend worden bij de betrokken faculteit. Voor 1 november beslist de faculteit of het aangevraagde studieprogramma gevolgd mag worden. De student heeft dan nog vijf dagen tijd om beroep aan te tekenen. Hierop volgen 15 dagen behandeling, zodat pas op 21 november alle studieprogramma's definitief zijn. Dan pas gaat men aan de slag met de examenroosters.

Het kan ook anders

Er zijn ook studenten die er wél mee kunnen leven dat ze pas op 15 december hun definitieve examenrooster kennen. De faculteit Geneeskunde levert het bewijs. Floor, student Geneeskunde, heeft in januari zowel mondelinge als schriftelijke examens moeten afleggen. Het college- en examenrooster van het eerste semester kon hij als één

bestand downloaden van de UA-website. "In week één van het academiejaar was de groepsindeling voor de mondelinge examens nog niet gemaakt, maar de dagen waarop examens afgenomen zouden worden, stonden al wel vast. We konden dus op tijd inschatten voor welke vakken we tijdens de examenperiode eerder veel of weinig vrije dagen zouden hebben. Meer hoefde ik niet te weten."

Tijd voor actie!

In december nodigde de Studentenraad alle studentenvertegenwoordigers, Unifac en ASK-Stuwer uit voor een informeel studentenoverleg. Het enige agendapunt: de vervroeging van de bekendmaking van de examenroosters. De studentenvertegenwoordigers beslisten om het ongenoegen aan de kaak te stellen. In februari ontvingen de rector, de decanen, vice-decanen, voorzitter van de Onderwijsraad, de voorzitters en ondervoorzitters van de Onderwijscommissies een brief van de Studentenraad met de eis dat het OER gewijzigd wordt: de examenroosters van het eerste semester moeten uiterlijk op 1 december bekend zijn, en de examenroosters van de tweede zittijd moeten tegelijk met de uitslag van de eerste zittijd bekend gemaakt worden. De bekendmakingsdatum van 1 april voor het tweede semester blijft onaangeroerd.

Om haar eisen meer kracht bij te zetten, verwijst de Stu-

denterraad naar de Facebookgroep: het grote aantal leden zou negatieve reclame zijn voor potentiële UA-studenten.

In de brief stelde de Studentenraad voor om op 1 november, dus na de beslissing van de faculteiten over de GT's, een momentopname van het aantal ingeschreven studenten per vak te maken. Op basis van die momentopname zouden de examenroosters opgesteld kunnen worden.

"Wij willen in twee richtingen werken: top-down en bottom-up. Enerzijds verwachten we van de rector dat hij het dossier van bovenuit opvolgt. Dat heeft hij trouwens tijdens een informeel gesprek al aan ons beloofd. Anderzijds zijn alle studentenvertegenwoordigers in de faculteitsraden en onderwijscommissies op de hoogte van de brief en de details van het dossier, zodat zij in hun raden de eisen goed kunnen verdedigen", licht Orry Van De Wauwer, ondervoorzitter van de Studentenraad, toe.

De rector reageert

Rector Alain Verschoren is het volledig eens met de studenten: "De roosters moeten inderdaad vroeger bekend gemaakt worden. Dat kan natuurlijk niet zonder de medewerking van zowel de faculteiten en opleidingen als de centrale medewerkers. Ik merk nu al een enorme goodwill om snel een oplossing te vinden." Een aanpassing van het examenreglement vindt Verschoren niet prioritair: "Laten we er eerst voor zorgen dat de examenroosters sneller beschikbaar zijn. De formele benadering in een reglement volgt dan wel als bijkomende garantie."

Om een goede spreiding van de examens te waarborgen, dringt Verschoren er op aan dat professoren zoveel mogelijk beschikbaar zijn tijdens de examenperiodes. "Congressen worden ruim op voorhand aangekondigd, zodat examinatoren tijdig weten welke dagen 'aangekruist' moeten worden. Gelukkig houden vrijwel alle collega's zich hieraan, en ik vertrouw op de faculteiten en hun decanen om hierop toe te zien."

FOTO'S: MAARTEN STAEPELS

TEMIDDEN VAN EEN INDUSTRIEGEBIED STAAT EEN GEBOUW MET POSTERS AAN DE GEVEL, FIETSEN ERTEGEN EN EEN TROEPJE DAT STAAT TE ROKEN ERVOOR. OP DE TRAP KRUIS IK IEMAND MET EEN GITAARKOFFER. BOVEN IN DE HAL HANGEN EEN TIENTAL GOUDEN PLATEN. DIT IS DE MUZIEKODROOM. ELKE MAAND LOOP IK MEE MET EEN BIJZONDERE OPLEIDING. VANDAAG WORD IK ROCKMUZIKANT.

Geen amateurs

De kale bar van de Muziekodroom, die behalve campus van de Pop- en rockopleiding ook concertzaal is, doet dienst

als centrale ruimte. Voor en na optredens drinken muzikfans hier hun pintjes. Tijdens de schooluren zitten de studenten er met hun Macs aan de rode tafeltjes. De opleiding bestaat nog maar net en is een samenwerking tussen de Muziekodroom en de Provinciale Hogeschool Limburg, de hogeschool met de laptop. "Dit initiatief is een gevolg van de professionalisering van de hele sector vanaf 1999", vertelt Raf, het departementshoofd. "Er waren al muziekopleidingen, de conservatoria, maar die zijn klassiek georiënteerd. Wij richten ons echt op rock-'n-roll." Vorig jaar deden zo'n 260 rockers een toelatingsproef, waarvan zestig nu Muziek, Muziekmanagement of Muziektechniek studeren. De jongens en meisjes die normaal gezien dus in de

garage repeteren, op hun kamer versterkers in elkaar steken en uit elkaar halen, of op Myspace naar talent zoeken voor een *free podium*, komen sinds september dit jaar allemaal samen in Hasselt op de *rock, rock, rock-'n-roll high school*.

Geen toekomstmuziek

Ik doe de deur open die naar de drumles moet leiden, maar al wat ik zie is weer een deur. Alle repetitieruimtes hebben er twee, om het geluid binnen te houden. Wanneer ik aan Stijn, de enige leerling in deze privéles, vraag of ik niet stoor, antwoordt leraar Mario Goossens (Triggerfinger) dat rocksterren in wording wat aandacht moeten kunnen verdragen. Stijn denkt daar echter

anders over. Hij zal al heel blij zijn als hij later zijn geld kan verdienen als muzikant. Momenteel geniet hij vooral van de kansen die hij krijgt in de Pop- en rockopleiding: "Het is echt wel vet om les te krijgen van mensen die honderdduizend keer beter zijn dan jij. Bovendien leer ik hier niet enkel drummen, ze maken van ons echt complete muzikanten."

In een lokaal met seventies bloemetjesbehang analyseert zangleraar Anton Walgrave de opnames van zijn vier studenten. Elke zeven weken werken de muzikanten rond een bepaald thema. Vandaag is dat *British R'n'B* en *Merceybeat*. The Beatles, The Smiths en Das Pop maken deel uit van het repertoire. Na allerlei technische probleem-

pjes met de software en terwijl sommigen hun mails checken, neemt Anton de gitaar erbij: “Even allemaal samen.” Meerstemmig weerklinkt ‘Nowhere man’. Bij het zien van vier zangers en zangeressen in een oefenruimte doemen de beelden van ‘Idool’ voor me op. Simon weerlegt dat hij nooit aan zo’n wedstrijd mee zou doen. Desnoods blijft hij altijd in de *underground*. Als hij evenwel mag dromen, dan verkiest hij toch een carrière in het buitenland, met name in Scandinavië: “Daar leeft rock en dan vooral *glamrock* en *gothic* ook echt. Dat is meer mijn stijl.” Hij draagt een broeksriem met een Batman-logo als gesp en één van de zangeressen heeft een *bling bling* muzieknoot rond haar hals hangen. Wanneer drummer Mario aan Anton komt

vragen of die ‘s middags mee gaat eten noemt hij hem Toontje. Goede naam voor een zangleraar.

Geen eenheidsworst

Het audiolokaal is voorzien van twee geweldige mengpanelen. Hier leren de muziektechnici de geheimen van de P.A., ofwel de geluidsinstallatie. Erik Loots heeft het over Ohm, weerstand, impedantie en frequenties. Toegegeven, net als in de lessen Technologische Opvoeding zo’n tien jaar geleden haak ik af bij zulke termen. Wanneer Erik, die het geluid van Liza Minelli nog verzorgde, me later wijst op het belang van de technicus, kan ik weer volgen. “Het is ook cruciaal om over een stevige

muzikale bagage te beschikken. Je moet bijvoorbeeld weten dat een Elvis-cover een *slapback delay* vereist.”

’s Middags word ik even uit het aura van rock-’n-roll gerukt. Omdat ze niet in Londen of New York zitten, gaan de studenten gewoon lunchen in het restaurant van de hogeschool. Naast de inkomdeur hangt een bordje met ‘popinlimburg.be’. Het klinkt wat als ‘vloekenindekerk.be’. Gelukkig woon ik even later alweer een miniconcertje bij waarop Cloe en lesgever Jo Mahieu met hun Fender Stratocaster Led Zep-pelin opvoeren. Wanneer de Jimmy Page in opleiding een foutje speelt, laadt Jo zijn gitaar alsof het een geweer is, richt het op zijn leerlinge en “Pang!” “Komaan, nog een

keer. Of nog een keer of zes.” Wat later luidt zijn advies: “Use the Force.”

De twintig muziekmanagers zijn druk telefonierend en mailend in de weer met het screenen van het clubcircuit. Net als sommigen in de sector zelf sta ik wat sceptisch tegenover dit deel van de opleiding. Leerkracht en man met ervaring Peter wijst echter op het toenemende rol van *indie*, onafhankelijke muziek. “Met de kennis die wij doorgeven, wapenen wij onze studenten.” Hopelijk is de Pop- en rockopleiding inderdaad een goed antwoord op makke mainstream. Een wijze man zei ooit: “Rock and roll can never die.” De jongens en meisjes in de Muziekodroom zijn daar het levende bewijs van. ■

Spielerei

Elke foto beeldt een Vlaamse gemeente uit. Schrijf de naam in de vakjes onder de foto. Met de letters van de genummerde vakken vorm je het sleutelwoord dat je kan invullen in de balk rechts onderaan.

OPLOSSING DWARS 50: RED HOT CHILI PEPPERS

R₁ E₂ D₃ H₄ O₅ T₆ C₇ H₈ I₉ L₁₀ I₁₁
P₁₂ E₁₃ P₁₄ P₁₅ E₁₆ R₁₇ S₁₈

Radiohead

Smashing Pumpkins

Bloc Party

Had het juiste antwoord gevonden en wint de felbegeerde cultuurcheques: Lore Dom

Stuur je oplossing naar dwars@ua.ac.be. Als het juist is, komt jouw naam in een pot terecht. Daaruit trekt een volstrekt onschuldige hand de winnaar. Natuurlijk heeft die student prijs.

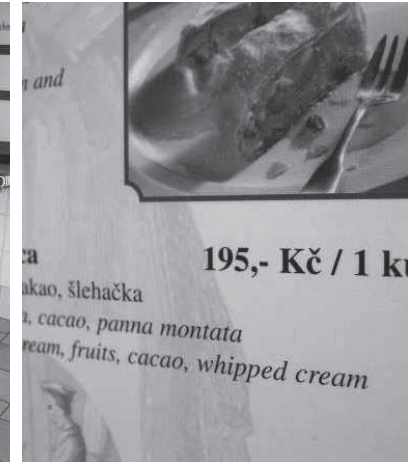
Dankzij de Associatie en de Stad Antwerpen zijn de cultuurcheques weer een feit. *dwars* geeft elke maand een cheque weg, met dank aan het departement Studentgerichte Diensten.

Sleutelwoord:

Praag

TEKST & FOTO'S: FLORENCE REITH

[Post]

Liefste *dwars*,

Het is bewezen dat Tsjechisch één van de moeilijkste talen is om aan te leren. Ik heb dus een excuus voor het feit dat ik na ruim een half jaar in Praag nog steeds niet verder kom dan “ja”, “nee”, “dank u”, de hoeveelheid broodjes en “tot ziens”. Met Engels kan je je bovendien buiten de toeristische restaurantjes en winkels niet redden.

Het communisme is intussen al even verdwenen uit Oost-Europa, maar nog niet uit de mensen. Pragenaars kunnen nors uit de hoek komen, maar ze zijn ingetogen, netjes, correct en werken hard. En ze zijn trots op hun stad met haar eigen cultuur en geschiedenis. En dat is terecht.

Praag hunkert naar het westen. De luxe die Praag uitstraalt, kunnen alleen westerlingen zich permitteren, het inkomen van de gemiddelde Tsjech is daarvoor te laag. Voor studenten is Praag echter alvast een droomoord. Je ontmoet hier studenten van allerlei nationaliteiten. En met enkel halve dagen les in een groep van maximaal twintig studenten en examens verspreid over het hele jaar, kon ik voor het eerst sinds lange tijd onbezorgd van mijn kerstvakantie genieten.

Colleges worden gegeven in een vaak onvindbare Posloucharna, een kleine hoorzaal in het ziekenhuis zelf, waarna meteen de witte jas wordt aangetrokken. Het valt me op dat de bereidheid van de dokters om een student een dag op sleeptouw te nemen hier groter is dan in Antwerpen. Toch valt er aan de Praagse ziekenhuizen nog veel te verbeteren wanneer ik ze met het UZA vergelijk. De patiënt-artsrelatie, de communicatie en de ziekenhuisvoorzieningen kunnen niet tippen aan de Belgische situatie, hoewel de kennis van de dokters adequaat te noemen is. Het niet altijd gewaardeerde vak Communicatie aan de UA blijkt dan toch zijn vruchten af te werpen!

Ben je een keertje in Praag? Ga dan zeker naar de top van de Petrínheuvel en geniet van het uitzicht op de stad. Het gevoel dat je dan krijgt is onbetaalbaar, voor jong en oud, voor oost en west. Want met Praag aan je voeten, voel je je de koning te rijk en ligt de wereld voor je open.

Florence

Wist je dat...

- ... JE IN PRAAG ALTIJD MOET KLOPPEN OP WC-DEUREN, WANT DEZE HEBBEN ZELDEN EEN SLOT.
- ... EEN DRIEGANGENDINER JE ZO'N 250CZK (ONGEVEER 10 EURO) KOST.
- ... EEN BIERTJE GOEDKOPER IS DAN EEN KLEIN FLESJE **COCA COLA**. EEN HALVE LITER BIER (PIVO) KOST NOG GEEN EURO, EN MAAR 10 EUROCENT IN DE WINKEL.
- ... PRAAG OOK WEL 'DE STAD VAN DE HONDERD TORENS' WORDT GE-NOEMD. DIT IS IN WERKELIJKHEID EEN ZWARE ONDERSCHATTING, WANT DE STAD TELT ONGEVEER 550 TORENS.
- ... IN PRAAG DE H&M DUURDER IS DAN BIJ ONS.
- ... DE VLTAVA (MOLDAU) IN 2002 OVERSTROOMDE EN GROTE DELEN VAN PRAAG ONDER WATER ZETTE.

Zot van A

De Kathedraal

TEKST: CHARIS DE CRAENE, FOTO: MAXIE ECKERT

Raymond Odeurs is praktijkassistent aan het departement Chemie en wou zijn eigen huis of campus Groenenborger opgeven als favoriete plek in Antwerpen, maar daar staat natuurlijk geen Scheyvenorgel. De kathedraal van Antwerpen heeft er gelukkig wel zo eentje in huis. “Als de mogelijkheid zich aanbiedt, kom ik graag even binnen”, vertelt Mon. “Ik probeer ook regelmatig de hoogmis op zondag bij te wonen want dat is een uitgelezen kans om de orgelmuziek te horen.” In de kathedraal staan twee orgels. Het Scheyvenorgel, het oudste van de kerk, hoort hij het liefst. Het is ideaal voor romantische muziekstukken. Het andere orgel is dan weer meer geschikt voor barokmuziek. “De eerste helft van elke maand wordt de hoogmis begeleid door het Scheyvenorgel, in de tweede helft is het de beurt aan het nieuwere orgel”, geeft Raymond nog mee. Wanneer we Raymond vragen wat zijn favoriete orgelstuk is, antwoordt hij meteen: de Toccata uit de vijfde symfonie van Widor. “De organist van de kathedraal heeft dat hier ook al eens gespeeld, en dat was echt genieten.” Dankzij *dwers* kan Raymond zijn hart ophalen: speciaal voor de foto mag hij naar boven om het orgel ook eens een keertje van dichtbij te bewonderen.

